Milliyet
ÇOCUK
8 Ocak 1979 ● Sayı 2 ● 750 kuruş

Her hafta ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

ZAMBESİ YOLUNDA

BİR ÇİZGİ-ROMANIN TAMAMI

Çizgi Diyarı'ndan Tarantula Sunar

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL
SATIN ALMAK İSTEMİYORUZ ONU...
YALNIZCA KİRALAMAK İSTİYORUZ. NE KADAR VERECEĞİZ?
GÖNLÜĞÜ ZOR PAPELE KİRALARIM ONU...
HM?
OYUNCAKÇI
BENİM GÖZÜMDEN HİÇ BİR ŞEY KAÇMAZ, ANLADIĞIM KADARIYLA BUNLAR KAPTAN'A BİR OYUN OYNAYACAKLAR
BELİMDEN YAKALA VE SAKIN BIRAKMA...
HMM.. SİZİ GİDİ KÜÇÜK SERSEMLER OYUN HA?
HA-HAYT KORKMAYIN! YAKALADIM ONU...
O DA NE?
GIIRR
BU ASLAN BİZİM ÇOCUKLARA NE KADAR DA BENZİYOR..
BENİ KİMSE ALDATAMAZ KAPTAN..
AL ŞU İKİ PAPELİ DE KENDİNE DONDURMA AL..
BÖYLE GİDERSE AKŞAMA KADAR BEŞ-ON PAPEL DAHA KAZANIRIM
SEPETTEKİ BÜTÜN SOSİSLERİ ONA VERMEYİ UNUTMA.
TAMAM
HOOR!
HADİ GENE İYİYİM.. İKİ PAPEL DAHA KAZANDIM. BU ÇOCUKLAR DA HİÇ KAFA YOKMUŞ. HEP AYNI OYUNU OYNUYORLAR..
BU KEZ ONLARA UNUTAMAYACAKLARI BİR DERS VERECEĞİM
GIIR!
DEMEK İKİ PAPEL DAHA KAZANDIN? ŞU ASLANDAN BİR KURTULALIM, SANA ÖYLE BİR İKİ PAPEL VERECEĞİM Kİ UNUTAMAYACAKSIN.
NE YAPIYORSUNUZ BAKAYIM
SMACK
JMUSIAL
© King Features Syndicate, Inc., 1967. World rights reserved.
5-28
PUF-PUF

BİZDEN SİZE

BAZI okurlarımız, dergimizi bulamamaktan ve armağan etmeye başladığımız ansiklopedi ekini kaçırmaktan korkuyorlar. En güvenli yol, abone olmak... Abonelerimiz, sayılarımızı hem uçuza almak olanağına kavuşuyorlar, hem de her sayı düzenli biçimde adreslerine kadar gönderiliyor. Sizlere de, dergimize abone olmanızı öğütleriz, sevgili okurlar...

● Bu sayımızın "Konuk Yazar"ı Vedat Türkali... Sanatçımızın adını belki bugüne kadar sizler hiç duymadınız... Ama Türkali oldukça ünlü bir kişi. Bir romanı, "Bir Gün Tek Başına", "Milliyet Yayınları Roman Yarışması"nda birincilik ödülünü kazandı ve kısa sürede bir çok baskı yaptı. Film senaryoları başarıyla beyaz perdeye aktarıldı; oyunları tiyatrolarda oynandı. 51. sayfadaki "Şaşkınlık" yazısını severek okuyacağınızı sanıyoruz.

● Geçen hafta yayımlamaya başladığımız dizilerden biri "Tele Yunus"tu... Tele Yunus, Uzay 1999 serüveninden sonra kendini Kaptan Cousteau'nun gemisinde buluyor... Bir balinayla arkadaşlık ediyor...

Mıstık'ın sevimli çizgileriyle süslenen bu dizide, Tele Yunus'un hangi televizyon programlarını yaşamasını istersiniz? Bize bildirirseniz seviniriz.

● Başladığımız öteki dizilerden biri de, "Kirpi Çocuk"tu. "Söyleşi" köşesiyle ilginizi kazanan Umur Bugay'ın bu dizisi de sürecek. Kirpi Çocuk'un günlük yaşamını ilgiyle okuyacağınızı, onda biraz da kendinizi bulacağınızı umuyoruz.

● "Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirisi İlkeleri"yle ilgili yarışmamıza katılmak için bir haftanız kaldı. 13. sayfamızdaki koşulları okudunuz mu? Göndereceğiniz öyküleri merakla bekliyoruz. Seçilenler, belirttiğimiz gibi, oyunlaştırılacak ve İstanbul Şehir Tiyatroları'nda sahneye konulacak.

● Haftaya yine bu sayfalarda buluşmak üzere, hepinize güzel günler, başarılı çalışmalar dileriz.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları 4
Eğlence Parkı 8
Kirpi Çocuk 9
Tele Yunus 10
Temel Reis 12
Yarışma 13
Test 14
Sözcükler Arasında 16
Tarihte Bu Hafta 17
Mehmet'in Çevresi 18
Zambesi Yolunda 19
Şaşkınlık 51
Gnularla Zebralar 52
Devekuşu 52
Pul Köşesi 53
Bizim Ali 54
Spor 55
Her Telden 56
Sinema — TV 57
Pembe Panter 58
Bilmece — Bulmaca 62
Mektup Arkadaşı 64
Okurdan Okura 65
Hayvanlar Ansiklopedisi 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1979 / Sayı 2

8 Ocak 1979

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış Milliyet Ofset Tesislerinde basılmıştır

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: 1 yıl: 338 TL — 6 ay: 169 TL Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

OKURUN SESİ

● Derginizi her hafta izliyorum ve çok beğeniyorum. Acaba derginizde ünlü futbolcu Cryuff'un da posterini yayımlayabilir misiniz?

YAVUZ DRAMAN (İstanbul)

Dergimizde poster yerine bir ansiklopedi ekini yayımlamamızın sizler için daha yararlı olacağını düşünerek poster ekini kaldırdık sevgili okurumuz. Ancak istediğinizi ileride mini-poster olarak yerine getirmeye çalışacağız.

● Derginizin her sayısını zevkle okuyoruz. Sizden bir dileğimiz var. "Red Kit" adlı çizgi-romanın yeniden yayımlanmasını istiyoruz.

AYLİN ARDAGÜL — MELTEM DİKMEN (Bursa)

Dileğiniz yakında gerçekleşecek sevgili okurlarımız. Bütün dünyanın sevgisini kazanmış kahraman, "Red Kit"in yeni serüvenleri kısa bir süre sonra aramızda olacak.

● Dergimizi çok seviyor ve beğeniyorum. Ama en çok Umur Bugay ağabeyin "Söyleşi" köşesini, çizgi-romanları, özellikle "Larry Yuma"yı çok seviyorum.

ASUMAN UNA (Giresun)

UZAY ÇOCUKLARI

KORKU GEZEGENİ

MAS TUNÇ

MANTAR KORKU DUYGUSUNA KAPILDIĞI İÇİN ÇEVRESİNİ ÖYLE GÖRÜYORDU.. OYSA BAY BİLGİN VE ARKADAŞLARI KORKMADIKLARI İÇİN DOĞA'YI GERÇEK BİÇİMİYLE GÖREBİLİYORLARDI...

YAKININDA PATLAYAN ÇOK GÜÇLÜ BİR BOMBA MANTARI ÖLÜM KORKUSUNA İTMİŞTİ. BU KORKU YÜZÜNDEN DENGESİ BOZULMUŞ, KENDİ GÜCÜNDEN KUŞKUYA DÜŞMÜŞTÜ. SİZ ONUN KOCAMAN OLUŞUNA DA BAKMAYIN.. DAHA MİNİCİK BİR ÇOCUKTUR...

HEY NE OLUYOR ?

MANTARIN KORKUDAN İÇİ BULANIYOR...

OH ! MANTARIN MİDE BULANTISI BİZİM İÇİN ÇOK KÖTÜ OLDU..

EVET HERŞEY BİRBİRİNE KARIŞTI !

ANNE. ANNECİĞİM. BEN DE KORKUYORUM.

CESUR OLUN YAVRUCUKLARIM. KORKU, BULAŞICI HASTALIK GİBİDİR. YAVILMAYA BAŞLARSA HEPİMİZ İÇİN KÖTÜ OLUR...

BULANIYOR. İÇİM ÇOK BULANIYOR !

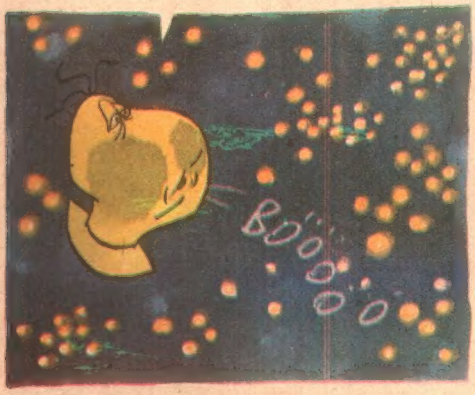

TUTUNUN BİR YERLERE TUTUNUN, YOKSA BOŞLUĞA UÇACAĞIZ..

KAPAT AĞZINI MANTAR !

KAPATAMIYORUM. AĞZIMI KAPATAMIYORUM. ELİMDE DEĞİL İÇİMDEKİLERİ ÇIKARACAĞIM.. BOŞLUĞA DÜŞECEKLER.. ONLARI KORUYACAK ÖNLEMLER ALMALIYIM.

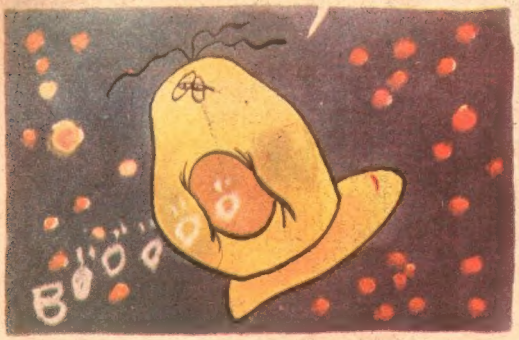

MANTAR KORUYUCU BALONLARLA SARDI ÇEVREMİZİ...

OH! BOŞLUĞA ATTI HEPİMİZİ!

UZAYIN EN GELİŞMİŞ TAŞITI CANLI BİR UZAY ARACI. AMA CANLILARIN İÇİ BULANABİLİR. BUNU DÜŞÜNMELİYDİM..

MANTAR BİZİ ATTI.. DÖNE DÖNE UZAKLAŞIYOR..

ÇOK KORKUYORUM AMA ÇOCUKLARA BELLİ ETMEMELİYİM!

KORKUYORUM ANNE ÇOK KORKUYORUM.

DOSTLARIMIZ KORKUNCA TÜM GÜNEŞLER KAYBOLDU

ANLAMSIZ BİR BOŞLUKTA SÜRÜKLENİYORUZ.

OH ŞU SİMSİYAH ŞEY DE NE? SONSUZDA HIZLA DÖNEN BİR DELİK.. BİR GİRDAP. HERŞEYİ KENDİSİNE ÇEKİYOR.. YUTMAK İSTİYOR, MANTAR!...

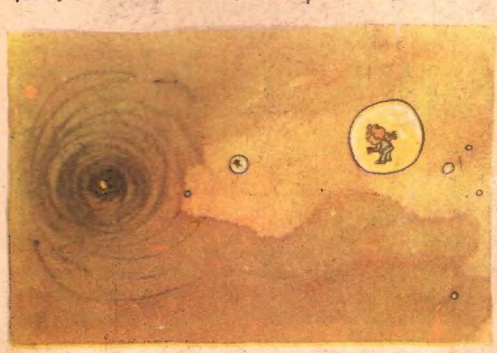

BİZİ DE ÇEKİYOR KURTULAMIYACAĞIZ. BU DELİK SONSUZUN SONU MU NE? YAŞAMAMIZ BURADA BİTECEK. BALONLARI DA TEKER TEKER YUTUYOR!...

HER ŞEY NE KADAR ANLAMSIZ. NE ZAMAN GİRDİM BU KARANLIĞA, ÇOK MU OLDU AZ MI OLDU?.. YÜZ YIL MI GEÇTİ.. BİR SANİYE Mİ, KESTİREMİYORUM!

AMANIN SAVRULUYORUM.. BİRAZ AYDINLANIYOR GİBİ OLUYOR ÇEVREM..

ŞU YAKLAŞAN ŞEY DE NE? BEN Mİ ONA SAVRULUYORUM, O MU BANA YAKLAŞIYOR. ANLAYAMADIM!...

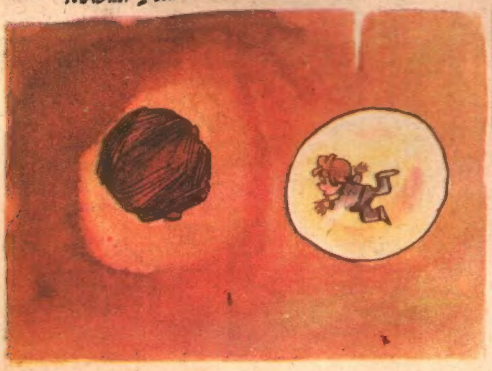

BU BİR GEZEGENE BENZİYOR. EVET BİR GEZEGEN BU.. **KORKU GEZEGENİ!**...

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

SULHİ DÖLEK

EĞLENCE PARKI

SELİM'le Özden, demir parmaklıklı kapıdan girip gürültülü kalabalığın arasına karıştılar. Önüne türlü türlü yiyecekler konulan aç bir insan yemeğe hangisinden başlayacağını bilemez ya... Selim ve Özden de ilkin böyle oldular işte.

Salıncaklar, atlıkarıncalar, çarpışan arabalar, dönmedolap... Kenarda susam helvacı, turşucu, simitçi, gazozcu... Ya o lâhmacun kokusu?.. Bir şarkı dağılarak kulaklarına geliyordu uzaktan. Satıcılardan yiyecek alanların daha sonra yere attıkları kâğıtlar ayak altında uçuşuyordu. Hiç de güzel bir görüntü değildi bu.

İkisi, çevrelerini tanıyabilmek için her gördüklerini iyice incelediler. Eğlenmeye nereden başlayacaklarını bilmemekten çok, paralarının neye yeteceğini düşünüyorlardı. Çok az paraları vardı çünkü.

Bakına bakına yürürken, çığlıklar duyup durdular.

Bir kapının yanına konmuş olan küçük kulübedeki adam, bilet kesiyordu. Burada da yırtık biletler kaplamıştı yeri. Herkes kâğıt parçalarını yere atmayı neden seviyordu bu kadar?

Kendilerinden biraz büyük bir çocuğa, "İçerde ne var?" diye sordular.

"Rotor," dedi çocuk. "Okumanız yok mu?"

" Binelim mi?" diye sordu Selim.

Özden'se, rotorun ne olduğunu bile anlamamıştı. "Gelen çığlıklara bakılırsa korkulu bir şeye benziyor."

Selim, bilet kulübesinin üstündeki yazıya göz attı. "Zaten istesek de binemeyiz," dedi. "Bir kişinin kaç para olduğuna bir baksana... Elimizdeki paraylа ancak birimiz binebiliriz. Birazcık da artar işte."

Yürüdüler. Yumruklama topunun olduğu yere geldiler. İri-yarı bir genç durmaksızın yumruk vuruyordu topa. Topun asılı durduğu sehpadaki ok, fırıl fırıl dönüyordu.

" Öff be!" dedi yanlarında duran çocuk. "Ne acı kuvvet!"

Özden'le Selim'den çok daha büyük olmamasına karşın, ağzında bir sigara vardı.

"Şuna bak," diye Selim'in koluna dokundu Özden. "Utanmadan sigara içiyor."

Çocuk bunu duydu. "Kesin be!" dedi.

Kaba konuşuyordu. Davranışı da ürkütücüydü. Selim'le Özden, çekinerek oradan uzaklaştılar.

"Neden buraya geldik sanki?" dedi Selim. "Evde oturup kitap okusaydık çok daha iyi olurdu. İnsan böyle yerlere babasıyla gelmeli. Hem de sırf tatil günlerinde."

Sigaralara halka atanlara baktılar bir süre. Sonra havalı tüfeklerle atış yapanlara. Bunların arasında çocuklar da vardı, büyükler de. İşin tuhafı, kimse fazla eğleniyor görünmüyordu. Eğlence parkı değil miydi burası?

Kahkaha aynalarının bulunduğu yerin önünden geçtiler. Selim, başka bir eğlence parkından biliyordu bunları. Aynaları Özden'e anlattı. İnsan eğri-büğrü görürdü kendini bakınca. Kimi zaman ince ve upuzun, kimi zaman tostoparlak.

Kapısında "Masa Futbolu" yazan barakamsı bir yere girdiler. Orta yerde beşaltı tane masa vardı. Duvar diplerinde de, ışıklı oyun makineleri.

Masalardan birinde, tahta toplarla masa futbolu oynayan iki çocuğun yanına gittiler. Bir süre ses çıkarmadan onları izlediler. Tahta toplar, masanın çerçevesine çarptıkça kuru sesler çıkartıyordu. Arada bir delikten içeri kaçıyor, takır-tukur bir yerlere yuvarlanıyordu.

" Biz de oynayabilir miyiz sizinle?" diye sordu Özden.

"Gidin başka masada oynayın," diye tersledi onu çocuklardan biri. "Paranız yok mu?"

"Nasıl oynanacağını bilmiyoruz," dedi Selim. "Bize öğretsenize."

" Siz de mi okuldan kaçtınız?" diye sordu çocuklardan biri.

Özden kıpkırmızı oldu. O güne dek bir kez bile okuldan kaçmamıştı. Okuldan kaçmanın sözü bile korkutuyordu onu.

"Hayır," diyerek kendini savundu. "Biz sabahçıyız."

Barakadan çıktılar. Dışarıda gürültü sürüyordu. Bir süre dolaştılar. Özden'in gözü çarpışan arabalarda kalmıştı.

" Ben çarpışan arabaya bineceğim," dedi.

"Benim param buna yetmez," dedi Selim. "Sen bin, ben kenardan bakarım."

Onun üzüldüğünü görün-

YAZAR

1948 yılının Eylül'ünde İstanbul'da doğdu. Deniz Lisesi'ni ve Deniz Harp Okulu'nu bitirdi. ABD'de, yüksek öğrenim yaptı. Bu arada kısa öyküler yazdı. "Toplantı" adlı uzun öyküsü "Milliyet"te yayımlandı. "Dünya Dönüyor Artık" adlı oyunuyla "Yusuf Ziya Ortaç Armağanı"nı, "Korugan" romanıyla da "Milliyet Yayınları Roman Yarışması"nda üçüncülüğü kazandı...

ce, Özden de vazgeçti çarpışan arabalara binmekten.

Tüfekle atış yapılan yerin biraz ilerisinde, küçük bir kalabalık toplanmıştı. Özden'le Selim, ne olduğunu görebilmek için kalabalığın arasına girdiler.

Kasket giymiş bir adam, alçak bir masanın başında duruyordu. Bir elinde bir tomar kağıt para vardı. Önünde de bozuk paralar...

Masanın üstündeki tekerleği ikide bir çeviriyor, sonra da durmasını bekliyordu. Tekerlek durunca, kasketli adam masaya konan paraları topluyordu. Kazanan sayıya para koymuş olan varsa, bir tek ona para veriyordu.

Çocuğun biri, "2" sayısının üstüne iki buçuk lira koydu. Selim ve Özden, heyecanla tekerleğin durmasını beklediler. Tekerlek "2"de durunca, kasketli adam iki buçuk lira verdi çocuğa.

Aynı çocuk bu kez "1" numaraya beş lira koydu. Yine kazandı. Kasketli adam beş lira daha verdi ona.

"Şuraya bak," diye fısıldadı Özden. "Amma çok para kazandı! Biz de oynayalım mı?"

"Babam her zaman kumarın çok kötü bir şey olduğunu söyler," dedi Selim.

" Ama kazanırsak istediğimiz şeye binebiliriz," dedi Özden. "İstediğimiz kadar... Hem gazozla çörek de alırız."

Selim isteksizce omuzlarını silkti. Masaya yanaştılar. Onların oynamak istediğini gören başkaları, yer açtılar masanın kenarında.

Özden'le Selim, "2" numaraya iki buçuk lira koydular. Tekerlek dönerken soluklarını tutarak beklediler. Gerçekten de "2" numara kazandı.

"Demedim mi ben?" diye fısıldadı Özden. "Gördün mü, ne kolaymış?"

İkinci kez oynadıklarında kazanamadılar. Üçüncü kez yine kazanamadılar. Kazandıkları iki buçuk lirayı yitirdiklerinden başka, ceplerinden iki buçuk lira eksilmişti. Bir kez daha oynadılar ve yine kazanamadılar.

" Bırakalım artık," dedi Selim. "Ne olursun!"

"Olmaz!" dive diretti Özden. "Paramızı geri almamız gerek."

"Geri alalım derken daha çok yitireceğiz. Hadi, gidelim artık."

Özden dinlemedi. Bütün paraları bitirdi sonunda. Bundan başka, yoğurt alması için annesinin ona verdiği parayı da yitirdi. Masadan uzaklaşırken dokunsalar ağlayacaktı.

Bir sopaya taktığı simitleri satan çocuk, yanlarına yaklaştı. "Ne oldu?" dedi. "İşler iyi gitmedi galiba. Pek eğlenmişe benzemiyorsunuz."

Selim ve Özden, suçlu suçlu önlerine baktılar. Simitçi sözlerini sürdürdü:

"Her gün şu oyunu izlerim, bir kez olsun kimsenin kazandığını görmedim."

" İyi ama, az önce o çocuğun ne çok para kazandığını biz gördük."

" Şu mavi kazaklı çocuk mu?" dedi simitçi. "Güldürmeyin beni. Kasketli adamın oğlu o. Sizin gibileri kandırıp oyuna çekebilmek için böyle yapıyorlar."

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

ARKADAŞLARLA OKULA GİDİŞ

OKULUM çok yakın. Bizim evden görülüyor. Ama biz yarım saatte gidebiliyoruz. Okulla aramızda büyük bir çukur var. Mahallenin tüm çöpünü oraya atıyorlar. Annem istemiyor o çukurdan geçmemi. Bir kez gördü. Çok kızdı. Ben de dört sokak geçip caddeye çıkıyorum. Caddeden sonra okulun sokağına sapıyorum. Yanımda arkadaşlarım olmasa çekilmez. Uzuyor yol. Bazı sabahlar aklımdan bir ip çekmek geçiyor bizim pencereden okulun penceresine. Bir makaraya sandalye bağlayacaksın. Hoop! Bir dakikada oradasın. Dağlarda kayak yapanlar biniyor ya? İşte öyle.

Bu düşüncemi arkadaşım Salih'e açtım. Hiç beğenmedi. "Olmazmış öyle şey". Beni bozmaya bayılır. Hele ikinci sınıftaki Zeynep yanımızdayken. Her şeyi çok iyi bilir. Ukala. N'olacak. "Sizin ev okuldan yüksek", diyor. "Hadi giderken rahatsın. Aşağıya kayar. Eve dönerken nasıl çıkacaksın yokuşu? Bir kere o dağlarda gördüğün şeyin adı teleferik. Onu elektrik çalıştırıyor. Enayiii..."

Aklımdan simit çıkmıyor. Ağzıma bir lokma peynir attım. Aşağıdan Salih seslendi:

— Kirpiiii!

Pencereye koştum. Hemen el salladım. "Bekle!" diye bağırdım aşağıya. Bizim sokakta oturuyorlar. "Otur", dedi annem. "Kahvaltı bitmeden çıkmak yok." Babam da ağzındaki lokmasını çiğneyerek homurdandı: "Kaçta gidiyor bu okula?" Annem sinirli yanıtladı: "Yollarda oynuyorlar canım. Kaç adımlık yol okul? Şurası". Babam ters ters baktı. "Otur" diye gürledi. "Çayımı bitir!"

Bitirdim ama ben de bittim. Öyle uzun sürdü ki. Sanki bir hafta geçti aradan.

Koşarak çıktım sokağa. Daha hava yeni aydınlanıyordu. Salih sıkıntılı el salladı:

— Nerede kaldın be Kirpi?

Salih önden koşturuyor. Bizim eğlencemiz caddede. Simitçi de orada. Arkadaşların hepsiyle orada buluşuyoruz. Bakkalın oğlu Murat arkamızdan yetişti. Gene bir şeyler yiyordu. Durmadan yer. Krakerler, gofretler dolu çantasında. Derste bile tıkınır. Salih, "Bir diş versene," dedi. Ben söyleyemedim. Evlerinin önünde Zeynep bizi bekliyordu. Okula biz götürüyoruz onu

TELE YUNUS

ÜLKÜ TAMER

GÜZEL DENİZ, GÜZEL BALİNA

TELEVİZYONDA en sevdiğim programlardan biri "Yaşayan Deniz"... Kaptan Cousteau (Kusto) ise en sevdiğim televizyon kahramanı. Biliyorum, "televizyon kahramanı" dememe gerek aslında... O gerçek bir kişi, bir bilim adamı... Ama ne yapayım, onu hep televizyonda gördüğüm için öyle diyorum. Öyle derken de, Baretta'dan da, Komiser Columbo'dan da, Tom Jordache'den de üstün olduğunu söylemek istiyorum. Doğru, onları da seviyorum sevmesine... Ama Kaptan Cousteau'nun yeri başka... Onun yeri hem yüreğimde, hem kafamda...

Babam bundan yıllar önce, ben doğmadan, Kaptan'ın bir filmini görmüş. "Sessiz Dünya"yı. Anlata anlata bitiremiyor. "Ah," diyorum, "şu film sinemalarda bir kere daha gösterilse de gidip doya doya, yedi—sekiz kere görsem..." Evet, televizyonda oynatılsa da olur; ama sinemada renklisi gösterilir. Ben de suların altındaki o "sessiz dünya"yı güzelim renkleriyle görürüm.

Geçtiğimiz yaz sonunda bir Cumartesi akşamı "Yaşayan Dünya"yı izliyordum yine. "Calypso" (Kalipso) gemisi mavi dalgalarda ilerliyordu. Televizyonda siyah-beyaz gördüğüm için aslında "gri dalgalarda" demem gerekir; ama o zaman da işin tadı kaçar.

Omuzuma bir el dokundu. Dönüp baktım: Kaptan Cousteau.

"Sen denizi sever misin, Tele Yunus?" diye sordu.

"Severim sevmesine... Ama denizden yararlanamıyorum ki," dedim. "Yazları bazen annemle babam Akdeniz kıyılarına, Ege kıyılarına gidiyorlar; beni de götürüyorlar. Ancak o zaman denize giriyorum. İstanbul'da girmek olanaksız... Balıklarımız bile azaldı..."

Bir süre susup dalgalara baktık.

"Kaptan," dedim, "nereye gidiyoruz?"

"Balina bulmaya."

"Nerede bulacağımızı biliyor musun?"

— "Denizler engindir, Tele Yunus. Ama onların da karalar gibi yolları, sokakları, caddeleri vardır. Sen evden okula, okuldan eve giderken belirli sokaklardan geçiyorsun, değil mi? Denizdeki canlılar da belirli yollardan geçerler hep. Balinanın geçeceği yolları biliyorum. Şimdi o yollardan birine gidiyoruz. Kanada'nın Büyük Okyanus'taki kıyılarına... Balinalar Kuzey Kutbu'ndan yola çıkarlar; Asya'yla Avrupa'yı ayıran Bering Boğazı'ndan geçip Büyük Okyanus'a, Pasifik'e girerler. Sonra da güneye inip California'ya, Baja'ya giderler. Kuzey Kutbu'na dönerken de aynı yolu izlerler... Onları Kanada sularında görebileceğiz sanıyorum."

"Balinalar yırtıcı mıdır, Kaptan?"

"Hayır, Tele Yunus. Kendilerine kötülük etmeyene dokunmazlar bile... Bazı türleri tehlikeli sayılabilir; ama bak, sana bir şey söyleyeyim: Yıllardır deniz diplerini araştırıyoruz; bu arada yüzlerce balinayla karşılaştık, hiç biri bize en ufak bir kötülük etmedi. Ama biz, insanlar, onlara kötülük ediyoruz."

"Nasıl?" diye sordum.

"Onları avlayarak," dedi Kaptan. "Balina avcıları yüzünden bu deniz devlerinin sayısı o kadar azaldı ki..."

O GECEYİ "Calypso"da geçirdim. Gemidekilerin hepsiyle arkadaş oldum. Kardeşim Ayşe'yi, sınıfımı, televizyonda izlediğim programları anlattım onlara. Adımın anlamını sordular; öğrenince de pek keyiflendiler. "Meğer senin denizle ilgin doğuştan başlıyormuş," dediler.

Onlar da yunusları anlattılar bana. İnsanlarla oynayan, gelip onları gıdıklayan, karınlarını okşayan yunusları anlattılar. Sevimli ahtapotları anlattılar. Suların içinde gümüş denizaltılar gibi süzülen köpekbalıklarını, "Ali Baba'nın Mağarası" olarak adlandırdıkları mercan kayalıklarını, o kayalıklarda yaşayan garip yaratıkları anlattılar. Ağzım açık, büyülenmiş gibi dinledim... Sevinçten, coşkudan, sabaha kadar da uyuyamadım. Erkenden kalkıp güverteye fırladım.

... Fırlar fırlamaz da, biraz ötede, alacakaranlıkta dev bir balina gördüm.

"Kaptan!" diye bağırdım. "Kaptan!.. Balina!.. Balina var!..."

Sanki "Balina var!" diye değil de, "Yangın var!" diye bağırmışım. Gemide kim varsa bir an içinde yanımda bitti.

"Evet," dedi Kaptan Cousteau, "bir balina... Hadi, çocuklar, Tele Yunus'u hazırlayın. Benimle birlikte o da dalacak."

"Ama, Kaptan..."

"Balinayı ilk gören sensin... Onun için sen de dalacaksın. Korkuyor musun yoksa?"

Size bir şey söyleyeyim mi... Ödüm patlıyordu!

Yine de yiğitliği elden bırakmadım.

"Korkmuyorum, Kaptan!"

Hemen bir balıkadam giysisi geçirdiler artımı. Tüpü nasıl kullanacağımı gösterdiler.

Beş dakika sonra cumburlop denize daldık...

O derin mavilikte hiç bir şey göremedim önce... Kaptan Cousteau'yu arandım; yoktu. On saniye kadar sonra kulağıma incecik bir ses geldi:

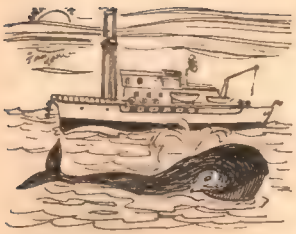

"Merhaba, Tele Yunus..."

Sağıma döndüm: Dev balina!

"Merhaba, Tele Yunus..."

Olacak iş değil!.. Balina konuşuyordu!

"Tabii konuşuyorum..."

Nasıl olur? Ağzımı bile açmamıştım...

"Tabii açamazsın... Suda sen konuşamazsın ki... Ama aklından geçenleri hemen okuyorum."

Şaşırmıştım.

"Şaşıracak bir şey yok ki... Daha demin evindeydin; Kaptan Cousteau'nun programını izliyordun televizyonda. Kendini burada buldun... Ona şaşmıyorsun da benim konuşmama, aklından geçenleri okumama mı şaşıyorsun?"

Süzülerek daha yaklaştı; kocaman burnuyla omuzuma dokundu.

"Seni bekliyordum, Tele Yunus... Aslında insanlar bize kolay kolay yaklaşamazlar. Hemen kaçarız. Onlar denize atlayıp da bir kere su yüzüne çıkıncaya kadar uzaklaşır gideriz... Ama seni yakından tanımak istediğim için kaçmadım. Biliyorum, senden de, Kaptan Cousteau'dan da kötülük gelmez bize."

Adımı biliyordu... Onun adı neydi acaba?

"Benim adım çok uzundur. Tam 86 harften oluşuyor. Balinaca bir ad... Sözcüklerimiz de bizler kadar kocamandır. Aklında tutamazsın. Onun için bana Balina de, yeter."

Ne tür bir balinaydı bu?

"Gri balinayım ben. Kış yaklaşıyor; onun için sıcak sulara göç ediyoruz... Yaz gelince Kuzey Kutbu'na döneriz... Bir dakika... Soluk almam gerekiyor. Su yüzeyine çıkacağım. Hemen dönerim. Bir gürültü olursa sakın korkma."

Hızla yukarı fırladı... İyi ki beni uyarmış... Öyle bir gürültüyle su püskürttü, soluk aldı ki... Biraz sonra yine yanımdaydı.

"Gel," dedi o incecik sesiyle. "Sırtıma bin, seni biraz gezdireyim..."

Şaşkınlığım da, korkum da geçmişti artık. Balinanın sırtına bindim... Bir denizaltının sırtına biner gibi... Suların içinde hızla ilerledik.

Acaba gece gündüz hep yüzüyor muydu böyle?

"Evet," dedi balina. "Yüzerim... Günde altı-yedi kere de uyurum... Yarımşar saatten. Yemeğimi de yüzerken yerim. Denizde minicik planktonlar vardır; onlarla beslenirim... Ah, Tele Yunus, sana bir şarkı söyleyeyim mi?"

İnsanlara benzer incecik bir ses çıkarmaya başladı. Şarkısı, bizim bildiğimiz şarkılara pek benzemiyordu.

"Benzemez tabii... Balinaca bir şarkı bu... Biz her yılbaşı gecesi bu şarkıyla dansederiz."

Durdu.

"İstersen sırtımdan in; bir de dansımı göstereyim sana..."

İndim. Uzun uzun dansetti.

"Ohhh," diye düşündüm. "Ne güzel bir şey bu... Bir balinayla bir çocuğun arkadaşlığı..."

Artık denize başka türlü bakacak, sularda başka türlü yüzecektim. Gri balina, kolay kolay anlatamayacağım bir şeyler kazandırmıştı bana. O anda karar verdim: Yurduma dönünce doğayla daha yakından ilgilenecek, onu korumaya çalışacaktım. Ben de doğanın bir parçasıydım; onu yoketmek, kendimi yoketmek olurdu...

Öyle keyiflendim ki, bir şarkı da ben tutturdum.

"NE O, TELE YUNUS, Eurovision'a mı katılacaksın?"

Kardeşim Ayşe karşıma geçmiş, katıla katıla gülüyordu.

Evimdeydim. Televizyonun karşısında.

"Ne Eurovision'u?"

"Eurovision Şarkı Yarışması... Şarkı söylüyordun da..."

"Balinanın şarkısını söylüyorum."

"Balina mı? Kaptan Cousteau'nun programı çoktan bitti... Baksana, reklâmlar gösteriliyor..."

Şu Ayşe de pek anlayışsız bir kız doğrusu. "Yaşayan Deniz"in benim için yeni başladığının farkında bile değildi...

TEMEL REİS

SESSİZLİK

ÇEVRE BUGÜN PEK SESSİZ..
NELER OLDUĞUNU ANLIYORUM.. OBUR ORTALIKTA GÖZÜKMEDİ

TEMEL ÇABUK BURAYA GEL OBUR'UN BAŞI DERİTE!
NEE?

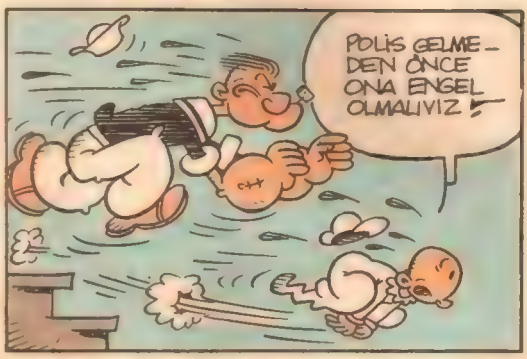
POLİS GELMEDEN ÖNCE ONA ENGEL OLMALIYIZ!

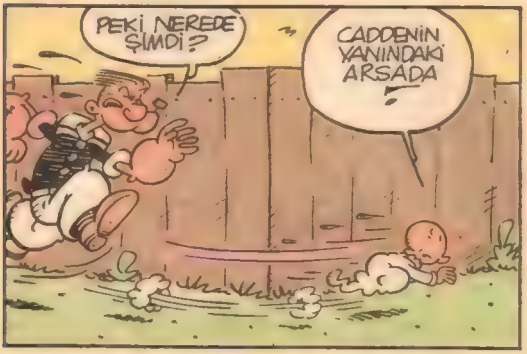
PEKİ NEREDE ŞİMDİ?
CADDENİN YANINDAKİ ARSADA!

O TABELANIN OBUR'UN BAŞINI BELAYA SOKACAĞINI ANLAMIŞTIM...

İŞTE! DURDURALIM ONU...

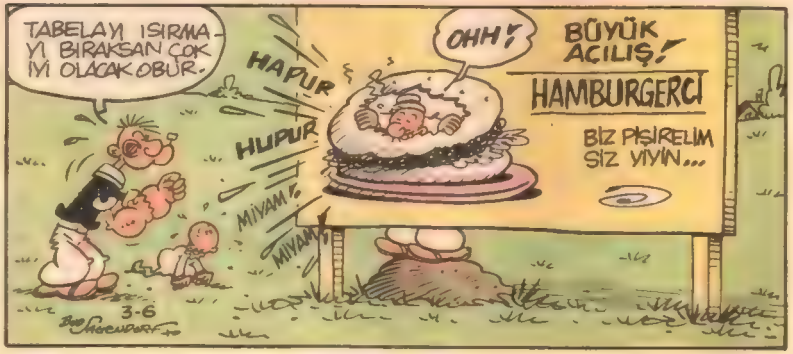
TABELAYI ISIRMAYI BIRAKSAN ÇOK İYİ OLACAK OBUR.
HAPUR
HUPUR
MIYAM!
MIYAM!
OHH!
BÜYÜK AÇILIŞ!
HAMBURGERCİ
BİZ PİŞİRELİM SİZ YİYİN...
3-6

SİZİ ÖYKÜ YAZMAYA ÇAĞIRIYORUZ

ÖDÜLLÜ YARIŞMAMIZ

Bu yıl, bildiğiniz gibi, Uluslararası Çocuk Yılı, sevgili okurlar. Biz de, 1979'un bu özelliğini göz önüne alarak çeşitli yarışmalar düzenleyeceğiz. İlk yarışmamızın konusunu "Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirisi"nin ilkelerine ayırdık. Önce, bu ilkelerin yalınlaştırılmış biçimini dikkatle okuyalım:

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÇOCUK HAKLARI BİLDİRİSİ İLKELERİ

1. Her çocuk, bu bildiride belirtilen haklardan yararlanmalıdır. Her çocuk, kendisinin yada ailesinin ırkı, rengi, cinsiyeti, dili, dini, politik ya da başka konulardaki görüşleri, ulusal ya da toplumsal kökeni ne olursa olsun bu haklardan yararlanmalıdır.

2. Çocuk, toplumsal güvenlikten yararlanmalıdır. Kendisine sağlıklı bir biçimde büyüyüp gelişebilmesi olanağı verilmeli, bu amaçla, doğum öncesi ve sonrası bakımda çocuğa ve annesine özel ilgi gösterilmelidir. Çocuk, yeterli beslenme, konut, dinlenme ve doğal hizmet haklarına sahip olmalıdır.

3. Çocuk, sağlıklı ve normal bir biçimde, özgürlük ve saygınlık içinde gelişebilmesi için özel olarak korunmalı, gerekli kolaylıklardan yararlanmalıdır.

4. Çocuk, doğduğu andan itibaren bir ada ve yurttaşlığa hak kazanmalıdır.

5. Özürlü çocuklara, durumları gereği özel bir biçimde davranılmalı, ayrı eğitim ve bakım sağlanmalıdır.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirisi ilkelerini anlatan öykülerinizden 10 tanesi İstanbul Şehir Tiyatroları'nda oynayacak

6. Çocuk, anne ve babasının, bu olanaksızsa kurumların koruyuculuğu ve sorumluluğu altında yetiştirilmelidir. Ailesi ve yeterli desteği olmayan çocuklara, toplum ve resmi kuruluşlar özel ilgi göstermek zorundadır.

7. İlkokul eğitimi ücretsiz ve zorunlu olarak sağlanmalıdır. Çocuk, eğitimle aynı amaçları taşıyan oyunlar oynama ve dinlenme yerlerine sahip olmalıdır.

8. Çocuk, her türlü koşulda ilk yardım edilecek ve korunacaklar arasında olmalıdır.

9. Çocuk, her türlü ihmal, kötülük ve sömürüden korunmalıdır. Çocuk, her ne biçimde olursa olsun, satılmamalıdır. Uygun yaşa ulaşıncaya kadar çocuğun çalışmasına izin verilmemelidir.

10. Çocuk, anlayış, hoşgörü, dostluk, barış, kardeşlik ruhuyla büyütülmelidir. Çocuğa, tüm enerji ve yeteneklerini insanlığın yararına sunması bilinci aşılanmalıdır.

Sizlerden istediğimiz, yukarıdaki ilkeleri belirten ya da bu ilkelerin uygulanmamasını eleştiren kısa öyküler yazmanız ve öykülerinizi bize iki hafta içinde göndermeniz...

KOŞULLAR

1. Yarışmamıza 9—15 yaşlar arasında olan bütün okurlarımız katılabilir.

2. Soyadlarının ilk harfleri A, B, C, Ç, D ile başlayan okurlarımız 1. ve 2. ilkeleri, E, F, G, H, I, İ ile başlayan okurlarımız 3. ve 4. ilkeleri, J, K, L, M, N ile başlayan okurlarımız 5. ve 6. ilkeleri, O, Ö, P, R, S, Ş ile başlayan okurlarımız 7. ve 8. ilkeleri, T, U. Ü, V, Y, Z ile başlayan okurlarımız da 9. ve 10. ilkeleri işleyen öyküleri yazacaklardır.

3. Her okur, yarışmaya en çok iki öyküyle katılabilir.

4. Öykülerin 15 Ocak 1979 tarihi akşamına kadar "Milliyet Çocuk Dergisi, Yarışma, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul" adresine gönderilmesi gerekir.

ÖDÜLLER

Yarışmaya katılan bütün öyküler bir seçici kurul tarafından değerlendirilecek ve her ilke için üç öykü seçilecektir.

Öyküleri değerlendirmeye giren okurlarımız (toplam 30 kişi), ödül olarak ciltli 10'ar kitap kazanacaktır.

Ayrıca, her ilke için gönderilip değerlendirmeye girmiş üçer öyküden biri, İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları yönetmenlerinden Deniz Uyguner tarafından oyunlaştırılacak ve 10 ilkeyi belirten 10 öykü, oyun olarak İstanbul Şehir Tiyatroları Tepebaşı Deneme Sahnesi'nde yazarlarının adları belirtilerek oynanacaktır.

TEST

GENEL YETENEK

BİRİNCİ TEST

1. Boş yere hangi sayı yazılmalıdır?

1 4 7 10 ( )

2. Aşağıdaki sözcüklerden hangisi ötekilerden farklıdır?

balina uskumru yunus
koyun kurt

3. Aşağıdaki parantez içine öyle üç harf yerleştirin ki, ilk sözcüğü tamamlasın, ikinci sözcüğü başlatsın.

Örnek: KAR (TAL) İH
(Kartal — Talih)

AR (. . .) LU

4. Kare içindeki boşluğa hangi numaralı şekil yerleştirilmelidir?

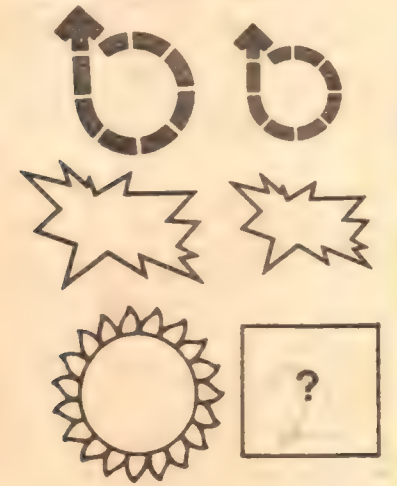

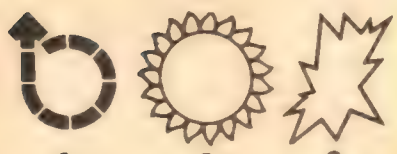

5. Boş yere hangi sayı yazılmalıdır?

2 4 8 16 32 ( )

6. Aşağıdaki boş bölüme hangi sayının yazılması gereklidir?

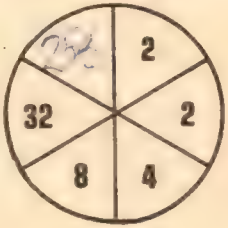

7. Aşağıdaki parantez içine öyle üç harf yerleştirin ki, ilk sözcüğü tamamlasın, ikinci sözcüğü başlatsın.

KARA ( ) TUK

8. Aşağıdaki harflerin sıralarını değiştirerek birer sözcük haline getirin. (*Örnek:* YANDÜ — DÜNYA.) Bu sözcüklerden hangisi ötekilerden farklıdır?

PİRİK
NAYLI
EMŞE
KREPA
YANAKAR

9. Aşağıdaki şekillerden hangisi ötekilerden farklıdır?

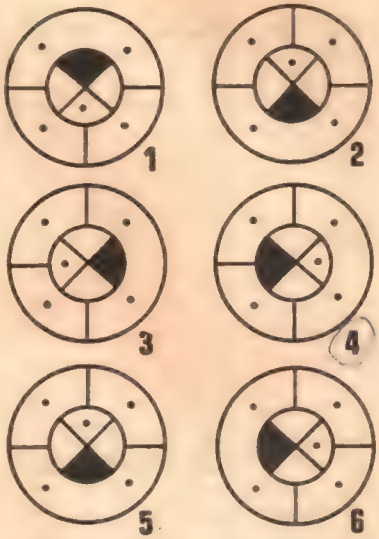

10. Boş yere hangi harf yazılmalıdır?

A Z B Y C ( )

MATEMATİK PROBLEMLERİ

YÜZDE/FAİZ

1. Ali'nin 18, Mehmet'in 12, Ahmet'in 15, Orhan'ın 5, Ayhan'ın da 20 lirası vardı. Beş arkadaş bir kitapçıya gittiler ve toplam paralarının yüzde 55'iyle kitap aldılar. Geriye kaç kuruşları kaldı?

2. Ayşe'nin babasının 1850 lirası vardı. Bu paranın yüzde 8'iyle yemiş, yüzde 22'siyle gömlek ve iç çamaşırı, yüzde 10'uyla da mutfak eşyası aldı. Artan paranın yüzde 20'sini de Ayşe'nin kitap ve okul masrafları için harcadı. Geriye kaç lirası kaldı?

3. Ali, dört ayda 240 lira biriktirmişti. Bu paranın yüzde 5'iyle dergi, yüzde 15'iyle kitap, yüzde 65'iyle de annesine armağan aldı. Geriye kaç lirası kaldı?

4. Ayşe'nin babası bankaya 3600 lira yatırmıştı. Banka, bir yılda her 100 lira için yüzde 7 faiz veriyordu. Acaba bir yıl sonra Ayşe'nin babasının bankadaki toplam parası kaç lira olacaktı?

11. Aşağıdaki sözcüklerden hangisi ötekilerden farklıdır?

Lale — Ayşe — Filiz
Şahin — Yunus

12. Kare içindeki boşluğa hangi numaralı şekil yerleştirilmelidir?

13. Üçüncü sıradaki parantez içine hangi sözcük yazılmalıdır?

KAŞ (KİL) İLK
ŞAH (ŞAN) ANT
DEV ( ) İKİ

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

FEN VE TABİAT

1—b 2—b 3—a 4—c 5—d
6—b 7—d 8—a 9—a 10—a
11—b 12—c 13—d

MATEMATİK PROBLEMLERİ

1 — 216 lira
2 — 15 lira
3 — 192 lira
4 — 5112 lira

GENEL KÜLTÜR

1—b 2—c 3—a 4—a
5—c 6—c 7—d 8—b

Ben Kimim — I. Ahmet
Ben Nerisiyim — Ordu
Ben Neyim — Helikopter

GENEL KÜLTÜR

1. Uzaya ilk çıkan insanın Gagarin, aya ilk ayak basanın da Armstrong olduğunu biliyoruz... Peki, uzaya ilk çıkan kadın kimdir?
   (a) Valentina Tereşkova.
   (b) Anne Rayburn.
   (c) Vera Simonov.
   (d) Barbara Adams.

2. Malta Adası, hangi denizdedir?
   (a) Hint Okyanusu'nda.
   (b) Ege Denizi'nde.
   (c) Akdeniz'de.
   (d) Atlas Okyanusu'nda.

3. *Gelmiş iken bir habercik sorayım / Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın / Gerçek erenlere yüzler süreyim / Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanın...* Bu dizeler, 16. yüzyılda yaşamış bir halk şairimizindir. Sivas'ın Yıldızeli ilçesinin Banaz köyünde doğan, Hızır Paşa'ya başkaldırdığı için asılarak öldürülen bu sanatçı kimdir?
   (a) Karacaoğlan.
   (b) Dadaloğlu.
   (c) Yunus Emre.
   (d) Pir Sultan Abdal.

4. Mısır'ın şimdiki devlet başkanının adı nedir?
   (a) Muammer Kaddafi.
   (b) Ayetullah Humeyni.
   (c) Hafız Esat.
   (d) Enver Sedat.

5. 1813 — 1901 yılları arasında yaşadı. *Rigoletto, Il Travatore, La Traviata, Otello* gibi operalar besteledi. İlk adı Giuseppe olan bu İtalyan müzikçisinin soyadı nedir?
   (a) Puccini.
   (b) Verdi.
   (c) Leoncavallo.
   (d) Ponchielli.

6. Bir cümlenin içindeki eş görevli sözcükleri ve sözcük öbeklerini ayırmada kullanılan noktalama işareti nedir?
   (a) Nokta.
   (b) Virgül.
   (c) Ayraç.
   (d) Ünlem.

7. Yurdumuzun en geniş alana sahip ili hangisidir?
   (a) Ankara.
   (b) Sivas.
   (c) Erzurum.
   (d) Konya.

8. Türkiye Cumhuriyeti'nin 4. Cumhurbaşkanı kimdir?
   (a) İsmet İnönü.
   (b) Cemal Gürsel.
   (c) Cevdet Sunay.
   (d) Celâl Bayar.

9. Korsika Adası, hangi devletin parçasıdır?
   (a) İspanya'nın.
   (b) İtalya'nın.
   (c) Fransa'nın.
   (d) Bağımsız bir devlettir.

10. 1749 — 1832 yılları arasında yaşamış bir Almandı. Çok yönlü bir kimseydi. Şiirler, tiyatro oyunları, romanlar yazdı; bilimsel çalışmalar yaptı. En önemli iki yapıtının *Faust* ile *Genç Werther'in Acıları* olduğu ileri sürülür. Kimdir bu sanatçı?
   (a) Goethe.
   (b) Schiller.
   (c) Hugo.
   (d) Wagner.

SÖZCÜKLER arasında

EMİN ÖZDEMİR

Geçen haftanın ana sözcüğü dilimizin inceliklerini, güzelliklerini gösteren söz varlıklarımızdan birinin adıydı: ATASÖZÜ. Bu sözler kalıplaşmıştır sevgili çocuklar. Öyle ki bir sözcüğünü bile değiştiremeyiz. Sözgelimi, "Derdini saklayan derman bulamaz" sözündeki derman yerine ilaç diyemeyiz. Bunun gibi bu sözler kısa ve özlüdür, az sözcükle çok şey anlatır. Bu sözler hem doğa olaylarını anlatır, hem toplum olaylarını. Sözgelimi, "Mart kapıdan baktırır, kazma kurek yaktırır," doğayla ilgilidir. Bunun gibi, "Araba kırılınca yol gösteren çok olur," sözü de toplumsal olaylarla ilgili. Diyeceğim, atasözleri uzun gözlem ve deneylerin ürünüdür. Atasözü olan ana sözcüğümüzü bulurken de şu sözcükleri türetmeniz gerekirdi: 1. At. 2. Atın. 3. Ata. 4. Atak. 5. As. 6. Askat. 7. Asalak. 8. Sözcü. 9. Sözlü. 10. Sözlük...

UÇURTMALAR

HAŞARI UÇURTMA

Küçük uçurtmam havada uçar
Öyle oynak ki yerinde durmaz
O gökte uçunca ben de uçarım
Uçurtma sözden nasıl anlamaz.

GÜNEŞ UÇURTMASI

Benim altı renkli bir uçurtmam var
Döne döne gider doğudan batıya: mor
Sarı, kırmızı, mavi, turuncu ve yeşil
Çocukların dostudur tüm uçurtmalar.

UÇURTMANIN SEVİNCİ

Çocuklar sevinci benimle dokurlar
Sonra gökyüzüne bırakırlar usulca
Uçarım küçük bir kuş kanatlarıyla
Uçurtmaları çok iyi anlar çocuklar.

HEY PİLOT AMCALAR!

Benim uçurtmam sevecen, çok renkli
Savaş uçaklarınızdan, pilot amcalar
Uçurtmalardan hızlı uçarsınız belki
Oysa, çocukları öldürmez uçurtmalar!

TEKİN SÖNMEZ

Bu sayının ana sözcüğü savaşta ve barışta insanların yaşamında önemli yeri olan bir aracın adıdır. İki heceli, dört harfli, türemiş bir sözcüktür. Bakın şöyle tanıtıyor kendisini: İnsanların beni bulmaları yüzyıllarca deneyler, araştırmalar yapmalarından sonra oldu. Bu deney ve araştırmalarda nice kişiler canlarını verdiler. Kuşlara bakıp onlar gibi olmayı istediler. Beni bulmak için de bu isteklerinden yola çıktılar. Neyse onlar beni bulmak için bin bir türlü güçlüğe katlandılar. Ama siz şu sözcüklerin arasından geçerek kolayca bulabilirsiniz beni:

1. Birinci ve ikinci harflerim eşsesli bir sözcüktür. Hem uzunca ya da kabarık şeyler de sivri bitim noktasına verilen addır; hem de bir eylem kökü dür. (. .)

2. Birincide bulduğunuz sözcüğün sonuna - suz ekini getirip, bunun sonuna da bucaksız sözcüğünü getirirseniz bir deyim elde edersiniz. Bu deyim, oldukça geniş anlamına gelir. (. . . . .)

3. Birincide bulduğunuz sözcüğün sonuna - ucu ekini getirdiniz mi elde edeceğiniz sözcük buhar ya da gaz durumuna geçebilen anlamda bir sıfat olur. Aynı zamanda "Pilot" sözcüğünün Türkçesi de demektir. (. . . . .)

4. - ucu değil de - urum parçasını getirdiniz mi, yukarıdan bakıldığına göre dik ve denn yamaç anlamına gelen bir sözcük oluşturursunuz. (. . . . .)

5. - urum yerine - uk getirirseniz, genellikle ateşli hastalıklar sonucu deride oluşan fiskeler biçimindeki kabarcıkların adı çıkar. (. . . .)

6. İkinci, üçüncü ve dördüncü harflerim, bir şeyi bir yere vura vura sok anlamına gelen bir buyruktur. (. . .)

7. Altıncıda bulduğunuz sözcüğün sonuna alfabemizin on birinci harfini getirdiniz mi, küçük ve cepte taşınan bir bıçağın adı olur. (. . . .)

8. Alfabemizin on birinci harfi yerine, - ıl ekini getirdiniz mi, ırmak ve deniz kıyılarında, suyun çalkalayıp yuvarlaklaştırdığı ufak taş anlamında bir sözcük çıkar ortaya. (. . . .)

9. - ıl değil de - ır ekini getirirseniz elâ sözcüğünün eşanlamlısını bulursunuz. (. . . .)

10. — ır değil de - mak ekini getirirseniz, taşa vurulup kıvılcım çıkaran ya da çelik, taş ve tutuşacak maddelerden yapılmış tutuşturma aygıtının adı oluşur. (. . . . .)

Bulamadınız mı beni? Bakın, bir ozanımız Cahit Külebi'nin şu dizelerinin içindeyim:

Bir uçağım olmalı benim
Binip üstüne binip üstüne
Şu dünyayı gezmeliyim
Gidip Akdeniz sahillerine
Merhaba demeliyim
Sıcak sıcak denizlerde
Çimen gemici çocukları

① ② ③ ④

Ana sözcük: | | | | |

TARİHTE BU HAFTA

BİRİNCİ İNÖNÜ SAVAŞI

KURTULUŞ Savaşında Yunanlılara karşı ilk başarı elde edilen çarpışma, 1921 yılının 9 ve 10 Ocak günlerinde yapılmıştı. Tarihte Birinci İnönü Savaşı olarak anılan bu çarpışmada Türk ve Yunan birlikleri, Eskişehir'e 40 km uzaklıktaki İnönü denilen yerde karşı karşıya geldiler.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından imzalanan Sèvres (Sevr) andlaşmasıyla, kazanan devletler ülkemizi aralarında paylaşmışlar, bu arada Batı Anadolu'daki küçük bir bölgeyi de Yunanlılara bırakmışlardı. Yunanlılar bu bölgeyi ele geçirmek üzere 1919'da İzmir'e asker çıkarmışlardı. Aynı yılın Haziran ayı sonunda, andlaşmada öngörülen bölge tümüyle ellerine geçmişti.

Ne var ki buraların Yunanlılarca ele geçirilmesi Anadolu'da ulusal bir hareketin doğmasına neden olmuştu. Oluşturulan ulusal silahlı güçler (Kuvayı Milliye), yaptıkları saldırılarla Yunan ordusunu rahat bırakmıyordu.

Yunanlılar, hem andlaşmanın öngördüğü bölgeyi genişletmek, hem de ulusal güçleri ezip dağıtmak için, 22 Haziran 1920'de yeni ve büyük bir saldırıya geçmişler, bir buçuk ayda Bursa-Uşak çizgisine kadar ilerlemişlerdi.

Türk ordusu, İnönü denilen yerde bir savunma çizgisi oluşturmuştu. Çünkü Marmara bölgesinden İç Anadolu'ya giden tek önemli yol, İnönü'den geçerek Eskişehir'e ulaşmakta, orda ikiye ayrılıp doğuda Ankara'ya, güneyde Afyon'a uzanmaktaydı. Kavşak noktasında bulunan Eskişehir'in bu yüzden önemi büyüktü. Yunanlılar burayı da ele geçirmek, Türk ordusu ise savunmak istiyordu.

Bursa'da bulunan Yunan askerleri, 6 Ocak 1921 sabahı saat 7'de üç koldan yürüyüşe geçtiler. İzledikleri yollar İnönü'de birleşiyordu. Üç gün süren yürüyüş boyunca büyük güçlüğe uğramadılar. 9 Ocak günü İnönü'ye geldiler ve çarpışma başladı. O gün karanlık basıncaya kadar süren çarpışmada Türk birlikleri çok iyi dövüşerek başarılı bir savunma savaşı yaptılar. Asıl savaş 10 Ocak günü olacaktı. Çünkü Kütahya'da bulunan komutan Albay İsmet bey (İnönü) ve savaşa katılacak tüm birlikler, savaş alanına yetişmişlerdi.

10 Ocak sabahı 6.30'da Yunanlıların saldırıya geçmesiyle başlayan çarpışma yine akşama kadar sürdü. 11 Ocakta düşman yeni bir saldırıda bulunmadı ve geriye çekildi. Böylece Birinci İnönü Savaşı bitmiş oldu.

Yunanlıların 472 subay, 15816 er, 12500 tüfek, 270 hafif makineli, 80 ağır makineli, 72 topla girdikleri savaşta, Türk birlikleri 417 subay, 8500 er, 6000 tüfek, 18 hafif makineli, 47 ağır makineli, 28 topla çarpışmışlar, Yunanlıların 8 subay, 49 er yitirmesine karşılık, 8 subay ve 95 er yitirmişlerdi.

Birinci İnönü Savaşı, çeşitli bakımlardan olumlu sonuçlar verdi. Anadolu'ya ayak bastıkları günden beri ilerleyen Yunanlılar ilk kez bu savaşla durdurulmuştu. O zamana kadar düşmana karşı direnenler, ulusal güçlerdi. Oysa bu savaşta ilk kez, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kurduğu düzenli ordu çarpışmış ve başarılı olmuştu. İçte ve dışta, yeni kurulan hükümetin saygınlık kazanmasını sağlamıştı. Bu yüzden de savaşın arkasından Ankara'da ve yurdun çeşitli köşelerinde şenlikler düzenlenmiş, geçit törenleri yapılarak genç devletin dönüm noktası sayılan bu olay kutlanmıştı.

KISACA

9 Ocak 1778 — Dede Efendi doğdu. Hammamizade adıyla da anılan İsmail Dede Efendi, değerli yapıtlar bestelemiş, Türk müziğine etkisi büyük olmuştur. Günümüze kadar kalan bestelerinin sayısı 257'yi bulmaktadır.

9 Ocak 1936 — Ankara Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi açıldı.

9 Ocak 1964 — Halide Edip Adıvar öldü. 1884 yılında İstanbul'da doğan Halide Edip Adıvar, Üsküdar Amerikan Kız Koleji'nde okumuş, Anadolu'ya geçerek Kurtuluş Savaşı'na katılmış, Amerika'da ve Hindistan'da konuk profesör olarak çalışmıştır. Milletvekilliği de yapan Adıvar'ın Cumhuriyetin ilk yıllarında etkili olan yapıtları arasında "Sinekli Bakkal", "Ateşten Gömlek", "Vurun Kahpeye" gibi romanları ünlüdür.

10 Ocak 1961 — Basında çalışanlara yeni haklar sağlayan yasanın kabulü. Her yıl 10 Ocak günü çalışan gazeteciler bayramı olarak kutlanmaktadır.

12 Ocak 1876 — Mareşal Fevzi Çakmak doğdu. Balkan Savaşı, Çanakkale, Kafkasya, Suriye'de savaşan Fevzi Çakmak, Kurtuluş Savaşı'nın da ünlü komutanlarındandır. Milli Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı görevlerinde bulunmuş, emekli olduktan sonra siyasal yaşama atılmış, 1948'de Millet Partisi'ni kurmuştur.

13 Ocak 1850 — Fransız yazarı Pierre Loti doğdu. Serüvenciliği ile tanınan ve Türk dostu olarak da bilinen Loti'nin, konusu Türkiye'de geçen "Aziyade" adlı bir romanı vardır.

14 Ocak 1944 — Mehmet Emin Yurdakul öldü. 1864'te İstanbul'da dünyaya gelen Yurdakul, ulusal duyguları dile getiren hece ölçüsüyle yazılmış şiirleriyle tanınmaktadır.

MEHMET'İN ÇEVRESİ

ATİLA ALPÖGE
DEVRİM ALPÖGE

GÖZ YAŞARTAN GAZ

Ahh... Of!... Anne!.. Uf!..

Mahallemizdeki bahçe yapımı bu seslerle başladı. Hepimiz elbirliğiyle çalışıyorduk; ama en çok koşturan Mehmet'le arkadaşlarıydı. İşin yenisiydiler, yaşları da biraz küçüktü. Bu nedenle ufak tefek olaylar oldu. İzzet az daha testereyle parmağını kesecekti. Haşmet kazmayı havaya kaldırınca sırt üstü yere düştü. İkinci Mehmet koca bir kalası kaldırayım derken dilini ısırdı. Ege çekici parmağına vurdu. İdil taşıdığı taşı ayağına düşürdü. Bizim Mehmet ise İdil'in yardımına koşayım derken elindeki tahtayı kafama vurdu.

Neyse... Zamanla işe alıştık, herşey düzene girdi. "Ah!"lar, "uf!"lar, "anne!" ler duyulmaz oldu.

İşe başladığımızın üçüncü günüydü. Bizler çalışırken 4 yaşlarında bir küçük de kenardan seyrediyordu. Birden ellerini gözlerine götürdü, sendeledi, gözleri görmüyormuş gibi sarsak adımlar attı. Birden önündeki çukura düşüverdi. İzzet'le Mehmet koştular, küçüğü kaldırdılar. Dizi kanamıştı. Ama o "gözlerim" diye ağlıyordu, durmadan gözlerini oğuşturuyordu. Mehmet onu evine doğru götürdü.

Çevreme baktım. Yanımda İdil duruyordu. Gözleri yaşlıydı.

– Ne var, ne oldu İdil?

– Bilmem, gözlerim yaşardı.

İşin tuhafı herkesin gözü yaşarmaya başlamıştı. Benim bile. Gözlerim önce yandı, sonra kızardı. Yaşlar boşanmaya başladı. Kendimi tutamıyordum. Elimde değildi. Sokaktaki herkesin durumu böyleydi. Nedenini bilmediğimiz bir şeyler oluyordu. Havaya karışmış olan bir gaz gözlerimizi etkilemişti. Mehmet koşarak geldi.

– Koşun! Çabuk! Kapalı bir yere kaçalım.

– Bizim sığınağa gidelim.

– Ben de onu diyecektim.

– Koşun! Hadi!

Ben de onlarla koştum. Zaten sokakta kimse kalmamıştı. Herkes bir yere sığınmıştı. Kapılar, pencereler sıkı sıkı kapanıyordu. Çocukların sığınağı ufacık bir bodrumdu. Anlaşılan oyunları sırasında zaman zaman buraya geliyorlardı. Sustuk, bekleştik. Gözlerimiz yarım saatte düzeldi. Bir yarım saat daha bekleyip sokağa çıktık.

Gazın etkisi geçmişti. Herkes sokaktaydı. Korkuyla olup biteni tartışıyorlardı. Birileri "uzaydan gelen adamlardan, uçan dairelerden, ışınlardan" söz ediyordu. Biz çocuklarla bu saçmalıklara inanmadık. Ama nedenini de anlamadık.

Olay bir kaç hafta sonra tekrar ortaya çıktı. O zaman Belediye'den görevliler geldi, uzmanlar geldi. Ne olduğunu araştırdılar. Sonunda olayı şöyle açıkladılar.

Kentin öbür yanında, bizim mahallenin çok uzaklarında yeni bir fabrika çalışmaya başlamış. Onun çıkardığı dumanlardaki gazlarla yakınındaki eski bir fabrikanın dumanları karışıyormuş. Bu karışma güneşin çok kızgın olduğu bir anda belirirse, karışımdan ortaya yeni bir gaz çıkıyormuş. Ama genellikle bu gazı rüzgarlar kentin dışına dağıtıp yok ediyormuş. Ancak rüzgarın ters estiği sırada gaz bütün ağırlığıyla bizim mahallenin üstüne çöküyormuş.

Bu olaya şaştık. Birbirinden uzak iki fabrika olacak; bunların dumanları güneş ışınlarının etkisiyle karışıp yeni gaz yaratacak, rüzgar da bunu çok ötelere götürüp bizim mahallenin üstüne bırakacak. Doğada nasıl da ilginç olaylar oluyor! Denge nasıl da bozuluyor! Tek başlarına zararsız gibi duran şeyler bir araya geldikleri zaman çok uzaklardaki bir insanı bile etkileyebiliyorlar. Baksanıza, tâ ilerideki fabrika çalışacak diye bizler belki de az daha kör olacaktık.

Belediye yeni fabrikayı zararlı dumanı temizlemeye zorladı. Duman bacadan çıkmadan önce süzülüp temizlenecekti. Bunu yapmak hiç de zor değildi. Ama fabrikayı yapanlar çevre sağlığına özenmedikleri için bacaya temizleme gereçlerini takmamışlardı. Belediye bu yapılmazsa fabrikayı kapatacağını söyledi. Bu önlem gerçekleşince bizim mahalle de kurtuldu. Mehmet "belediye dediğin böyle olmalı işte. Çevreyi kirletenleri adam etmeli" dedi. Haklıydı.

konuk yazar

VEDAT TÜRKALİ

ŞAŞKINLIK

YAŞAM boyu binlerce film gördüm. Çoğunu unuttum; ama hiç unutmadığım bir şey var, çocuklar, o da sinemaya ilk gidişim, gördüğüm ilk film parçası. Bundan 45 yıl kadar önce olmalı; 4—5 yaşlarındaydım. Bir bayram günü, Anadolu'da bir kentte, ablamın elimden tutup beni karanlık bir salona soktuğunu, beyaz duvarda topu yere vurarak geçen sporcuları bugün görmüşüm gibi anımsarım. Tümü de bu, aklımda kalanın. Niye mi bundan söz açtım? Sinema deyince önce aklıma bu gelir de ondan. Siz de ilk kez sinemaya gidişinizi anımsıyor musunuz? Belki düşünmediniz bile. Çünkü siz evlerinizde, televizyonda gördüklerinizle filme öylesine alışıyorsunuz ki, sinemaya gitmeniz, gidince orada gördükleriniz derin iz bırakacak nitelikte olmaktan çoktan çıkmış oluyor. Karanlık bir salonda, ak bir perdede topu yere vurarak geçen sporcuları unutamayacak kadar şaşkınlıkla karşılamamı anlamakta güçlük çekecekler bile vardır içinizde. Belki abartıyorum sananlar da... İnanın dosdoğru söylüyorum.

O zamanlarda sinema daha ilkeldi de. Sessiz sinema dönemindeydik. Sinemalarda, perde önünde bir de piyano olurdu; ara sıra sessiz filmle birlikte piyano çalarlardı. Para buldukça sessiz sinemaya koştuğumuz okul dönemi uzunca yıllar sürdü. Sonra, gazetelerde okuduk ki, "sesli, sözlü, şarkılı" filmler yapılmaya başlanmış yabancı ülkelerde. Bu sinemanın Türkiye'ye, hele bizim Anadolu kentine gelmesi için epeyi yıllar beklemek gerekti. Sonra bir gün muştulu bir haber yayıldı kentte. Sesli, sözlü, şarkılı (o zaman öyle denirdi) filmlerin oynaması için bizim kente de makineler gelmiş, sinemaya takıyorlarmış. Bir akşam üstü, okul dönüşü, sinemanın nasılsa aralık kalmış sokak kapısından bir kaç arkadaşla birlikte başımızı uzatınca şaşkınlıktan dilim tutulacaktı nerdeyse. Perdedeki bir kadın salonu çın çın çınlatan bir şarkı söylüyordu. Daha ne olduğunu doğru dürüst anlayamadan, sinemacı gelip kapıyı suratımıza kapayıverdi. Yol boyu tartışmaya koyulduk bu işin nasıl olduğunu. Bir türlü çıkamadık işin içinden. Bereket, ertesi gün fizik öğretmenimiz yardımımıza yetişti, sorunumuzu çözdü de bu işin nasıl olduğunu şöyle böyle kavrayabildik. Günlerce bu olayın sözü edildi okulda, kentte... Sonra ona da alışıldı; doğal gelmeye başladı herkese...

Epeyi bir süre geçmişti ki, kent yeniden bir sinema olayı ile çalkalanmaya başladı. "Dünyanın sekizinci harikası" diyorlardı filme. Sanırım, siz de biliyorsunuz, tarihte insanların yarattığı yedi tane olağanüstü beceri ürünü büyük yapıt vardır... Rodos Heykeli, İskenderiye Feneri, Bodrum'daki Mozole... (Ötekileri de siz sayın isterseniz.) İşte bu film de öyle olağanüstü bir beceri ürünüymüş... Adı King Kong. Kongo Kıralı yani... Başka türden bir kıraldı bu... Olağanüstü büyüklükte, tarih öncelerinden gelmiş bir dev orangutan maymunu... Afrika'ya, Kongo'ya giden bir gezginler topluluğu içindeki bir kızı sever bu maymun. Onu bombalarla bayıltıp New York'a götürürler. Halka gösterip para kazanacaklardır. Dev maymun King Kong, daha ilk gösteride önde oturan kızı görünce, zincirlerini kırarak kente saldırır. Tren vagonlarını devirir, otobüsleri ezer, insanları çiğner... Sevdiği kızı eline geçirip New York'un 120 katlı yapısının tepesine çıkar. Avucunda da korkudan baygın kız... Uçaklar saldırır King Kong'a... Bir yandan da kıza zarar vermekten korkuyorlardır. King Kong, yöresinde vızıldayan arılara benzeyen koca uçakları bir el çarpışıyla parçalar. Sonunda o da yaralanır; avucundaki kızı bırakıp 120 katlı yapıdan sokağa düşer.

Görülmedik filmcilik hileleriyle anlatılan bu serüven o yıllarda öylesine yeniydi ki, bakın bunca yıl sonra anlatırken bile evecenlik doluyor içime... Oysa sizler bu türden sinema hileleri yapılmış ne başarılı şeyler görmüşsünüzdür; pek de doğal geliyordur size... Bir de bizim o zamanki şaşkınlığımızı düşünün...

Şimdi çocuklar, ben sizden bir şeyi daha düşünmenizi isteyeceğim... Sinemada nasıl bir olay sizleri bizim o zamanlar düştüğümüz şaşkınlığa düşürebilir? Söz gelimi, üç boyutlu sinema başlıyormuş. Işınlar yardımıyla filmi artık düz perdede değil, belki ortamızda dolaşan oylumlu (hacimli) kişiler gibi seyredecekmişiz... Sizleri şaşırtacak mı bu?.. Sizi bilmem ya, itiraf edeyim, isterseniz gülün bana, beni bu iş de şaşırtacak, çocuklar...

"King Kong" filminin afişi

YAŞANMIŞ HAYVAN ÖYKÜLERİ

GNULARLA ZEBRALAR

İŞTE, cinsleri farklı hayvanlar arasında dayanışmayı anlatan bir öykü. Kenya savanlarında geçiyor.

Bir sürü hayvan arasında, bildiğiniz zebralar ve gnular: iri antiloplar. Pek sevimli olmasalar da kurnaz yaratıklar.

Fotoğraflara bakarsanız ya da Kenya'ya giderseniz dikkat edin: Gnularla zebraları hep bir arada bulacaksınız. Gnusuz zebra, zebrasız gnu sürüsüyle karşılaşmanız olanaksız.

Otlayan bu iki hayvanın yarışma halinde olmaları, birbirlerinden sakınmaları gerekirken birlikte yaşamaları şaşırtıcı olsa gerek.

Aslında gnuyla zebra, otun aynı kısmını yemiyorlar. Biri tepelerini, öteki de altlarını yiyor. Böylece birlikte yaşayabiliyorlar. Peki ama neden birbirlerinin peşindeler?

Ortak düşmanları var da ondan. Yırtıcı hayvanlar: Aslan, sırtlan, likaon (savanlarda yaşayan, uzun bacaklı, kurt irisi bir hayvan) gibi...

Otlayan bir gnu sürüsüne bakarsanız, bir tümseğin üzerinde, diğerlerinden biraz daha yüksek bir yerde, gözlerini ufkun dört köşesine dikmiş, otlamayan, heykel gibi hareketsiz dört gnu görürsünüz.

Bunlar yalnızca gözetler, dördünden biri ufukta bir panter, bir sırtlan ya da bir likaon görünce hemen tabanları yağlar, üç arkadaşıyla birlikte başlar kaçmaya. Bayağı bir gnunun koşmasına hiç aldırış etmeyen sürü, gözcüleri koşmaya başlayınca takılır peşlerine. Böylece de yenmekten kurtulur.

Zebralar da bunu öğrenmişler, gnuların gözetleme yeteneklerinden yararlanmak, tehlike anında, ortak düşmandan, onlarla birlikte kaçmak için girmişler aralarına.

Ya gnular, onlar acaba neden zebra sürülerinin yanına gidiyorlar ? Daha kurnazca bir nedenleri var onların.

Zebra, bizim at gibi, atmosfer basıncının en küçük değişimlerini bile algılar. Fırtına çıkmazdan önce ayaklarıyla yeri eşelerler. Zebralar daha da duyarlıdırlar: Basıncın bölgenin neresinde düştüğünü bilirler.

Basınç düşmesi de yağmurun, o korkunç tropikal yağmurun habercisidir. Yağmur taze ot demektir. Otoburlar için nimet demektir.

Zebralarla gnuların, kuraklıktan sararmış otları hüzünlü hüzünlü yemeye çalıştıkları yerlerden kilometrelerce uzakta yağmur mu yağıyor, zebralar düşer yollara, gnular da sakin sakin peşlerinden. Zebralar, onlar için yağmurlu bölgeleri bildiren Meteoroloji Müdürlüğüdür.

İşte zebralarla gnuları ortak yaşama iten nedenler. İki taraf da çıkar derdinde.

DEVEKUŞU

DEVEKUŞLARINA saygınlıkları kazandırılmalı. Resimli romanlarda, korktuğu şeyi görmemek için kafası toprağa gömülü görürsünüz, bu temiz yürekli kuşları. Hayal ürünüdür. Orktüğü zaman kafasını kanadının altına sakladığı için alay konusu olmuş kuşcağız. Davranışı o denli mantıklıdır ki aslında... Bu iri yaratık çölde yaşar, örneğin sıcaklık kırk beş derece olduğunda havanın iyi dendiği Kalahari'de.

Şimdi, tatilde yollara düştüğünüz günleri anımsayın. Yazın çok sıcak bir günüyse, uzakta havanın ışıklı çizgiler oluşturup parladığını görürsünüz. Fizikçiler bunu şöyle açıklarlar: Toprağın ısıttığı hava yükselir, daha soğuk bir tabakaya rastar ve iki tabakanın sınırında bu parlak çizgi oluşur. Önemli olan bu parlak çizginin altında hiç bir şey görememenizdir.

O korkunç sıcak Kalahari Çölünde her yerde bu parıltılarla karşılaşırsınız. Yerden bir metre kadar yukarda, gözlerinizi kırpıştıracak parlaklıkta, dalgalanıp dururlar.

İşte her şey açıklığa kavuşuyor: Dikilmiş boynuyla boyu iki buçuk metreye varan devekuşumuz, çöllün çakılları üstünde kasıla kasıla geziniyor. Çevresine bakıyor, uzakta düşmanını görüyor: Bir sırtlan, bir insan ya da bir jip. O anda acaba ne yapıyor? Koşmak mı? Olabilir, saatte otuz beş kilometre gidebildiğine göre (yarışlarda, üzerinde jokeyle saatte yetmiş kilometre)... Ama o kadar sıcak ki... O, parıltının altında gözden kaybolmayı yeğliyor. Çömelip, periskoba benzeyen boynunu sokuyor kanadının altına, görünmez oluyor. Aptallık değil, düpedüz akıllılık...

Kenya savanlarında zebralar

ÜÇ ÖĞÜN

"kokolin heryerde 8 Lira,,

kokolin
"ÇOCUKLAR İÇİN,,

DENGE SANAYİ ve TİCARET A.Ş. İST 49 45 87 - 44 61 36

DİSTRİBÜTÖRLERİMİZ

İSTANBUL	ANKARA	İZMİR	SAMSUN
MEKTA A.Ş.	PİKOLA Koll.Sti.	BAKSAN A.Ş.	BİRLİK TİCARET
24 08 36	34 16 17	12 71 18	26 57 74

Pul Köşesi

ÇEŞİTLİ A.B.D. PULLARI

1

2

3

4

5

(1) Norman Rockwell'in hazırladığı Tom Sawyer pulu (1972)... (2) ABD'nin bir çok yerine elma ağaçları diken Johnny Appleseed'in anısına çıkarılmış bir pul (1966)... (3) Ressam L. Baskin'in Henry D. Thoreau'nun anısına hazırladığı pul... (4) Hastabakıcılar haftası için hazırlanmış bir pul (1961)... (5) Louisiana'nın eyâlet oluşunun 150. yıldönümü için çıkarılmış bir pul (1962)...

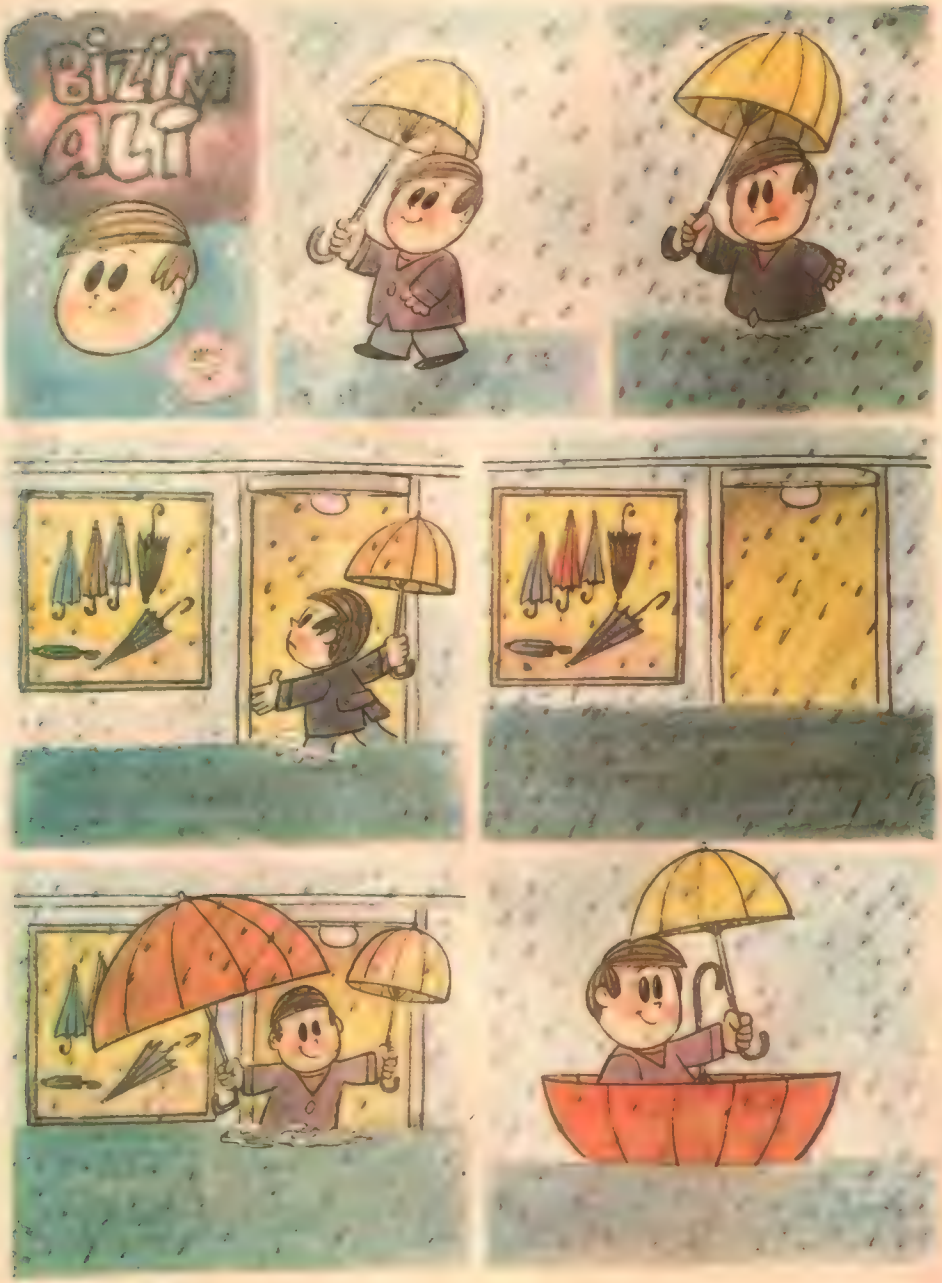
BİZİM
ALİ

Küçük yaşta çalışmaya başlayanlar çok başarılı oluyorlar

SPORDA BAŞARI

BASKETBOL günümüzde en çok ilgi çeken spor dallarından biri oldu. Beşer kişilik takımlarla oynanan bu oyunun izleyicileri gün geçtikçe artıyor. Tabii izleyicilerle birlikte takımlar da...

Her spor dalında olduğu gibi basketbolda da başarı, çalışmaya küçük yaşta başlamakla kazanılıyor. Bunun için de bilgili kişilerin gözetiminde düzenli bir biçimde çalışmak gerekli.

Örneğin spor okulları dış ülkelerde yaygınlaşmış bir biçimde. Spor yapacak yaşa gelmiş çocuk, bir spor okuluna yazdırılıyor. Böylece ötekilere oranla bu çocukların ileride herhangi bir yarışmada kazanma şansı daha çok oluyor. Nadia Comaneci, Nelly Kim ve daha bir çok ünlü sporcu spora hep bu yolla başlamış kişiler.

Aynı şey voleybol, basketbol ve futbol gibi takım oyunları için de geçerli. Bugün çeşitli uluslararası karşılaşmalarda derece alan takımları incelersek bu görüşümüzün ne kadar doğru olduğunu kolayca anlayabiliriz.

Sporda ülkemizin uluslararası yarışmalarda aldığı dereceler ortada. Bunun en büyük nedeni ülkemizde spor okullarının olmayışı, sporcuların çalışmaya erken yaşta başlayamamalarıdır. Dileğimiz ülkemizde de bu gibi kuruluşların kurulması ve spora küçük yaşlardan başlayarak eğilinmesi..

— Artık buradan da topu dışarıya atarsanız hepinizi sopayla döveceğim...

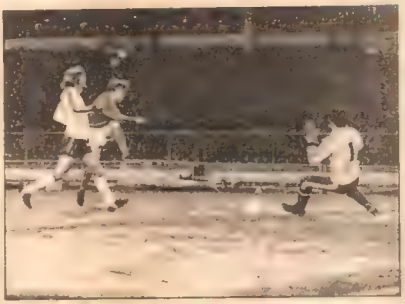

SOĞUK HAVA VE KALECİLER

KIŞ, bizde olduğu kadar Avrupa'da da çok sert geçiyor. İnsanlar soğuktan korunmak için kat kat giyiniyorlar. Çoğu kez bir forma ve şorttan oluşmuş giysileriyle izlemeye alıştığımız futbolcular da soğuktan korunmak için yeni yeni yöntemler buluyorlar.

Sizlere sunduğumuz resim İngiltere milli takımının kalecisi Peter Shilton'un. Ünlü kaleci uzun çorapları ve eşofmanıyla soğuk havaya karşın güzel bir kurtarış yapıyor.

Yanmakta olan 55 metrelik tünelden motosikletle geçen İngiliz, rekor kırdı...

ATEŞ ÇEMBERİ

Tam 55 metre uzunluğunda bir tünel... Bezlerden yapılmış bu tünelin üstüne benzin dökülüp yakılıyor... Ve bir motosikletli, bu tünelin içinden geçiyor. Evet, sevgili okurlar... Bu deney geçenlerde İngiltere'de yapıldı ve David Black adlı İngiliz en uzun ateş çemberinden geçme rekorunu kırdı.

CANLI MASKE

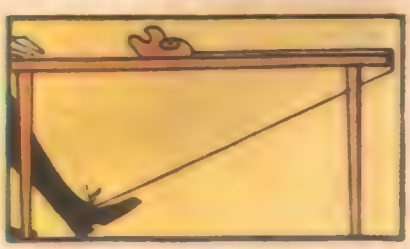

Yürüyen bir maskeyle arkadaşlarınızı şaşırmak ister miydiniz?.. "Nasıl olacak bu?" demeyin. Kolayı var... Önce bir maske alın ya da kendiniz bir maske yapın. Bu maskeyi güzelce boyadıktan sonra ucuna ince bir iplik bağlayın... İplik yerine balıkçıların kullandıkları misinalardan bağlarsanız daha iyi olur... İpliğin öteki ucunu ayağınıza bağlayın. Sıra, arkadaşlarınızı toplayıp odanızın ışıklarını kısmaya ve ayağınızı çekerek maskeyi oynatmaya geldi...

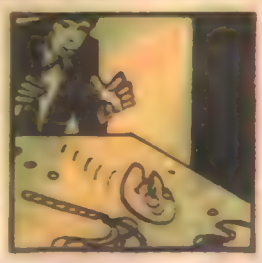

PİLOTLARIN YENİ YARDIMCISI

Bir pilotun en büyük sorunlarından biri, nerede olduğunu kolayca anlayabilmesidir. Gerçi bunu gösteren aygıtlar vardır; ama pilotlar yine de kendi yeteneklerini kullanmak zorundadırlar. İngiltere'de yapılan bilgisayarlı küçük bir harita okuyucusu, artık pilotların işlerini çok kolaylaştıracak. Uçakların öteki göstergeleri arasına rahatça takılacak bu aygıtla, pilotlar nerede bulunduklarını kolayca anlayacaklar...

SİNEMA TV

Bu ay oynayacak filmler içinde «Düğün» ve «Ağıt» gibi yerli filmler, «Cat Ballou» gibi komik bir kovboy filmi var...

TV'DE GÖRECEĞİMİZ FİLMLER

SON ANDA bir değişiklik yapılmazsa, televizyonda bu ay sonuna kadar aşağıdaki filmleri izleyeceğiz:

Salı geceleri (yerli filmler)

● DÜĞÜN (9 Ocak). Yönetmen: Lütfi Akad. Oyuncular: Hülya Koçyiğit, Kâmuran Üsluer.

● ÇAPKIN KIZ (16 Ocak). Yönetmen: Memduh Ün. Oyuncular: Türkân Şoray, Tamer Yiğit, Vahi Öz.

● AĞIT (23 Ocak). Yönetmen: Yılmaz Güney. Oyuncular: Yılmaz Güney, Selmin Hürmeriç.

● KINALI YAPINCAK (30 Ocak). Yönetmen: Orhan Aksoy. Oyuncular: Hülya Koçyiğit, Engin Çağlar.

Cuma geceleri (yabancı filmler):

● İNSANLAR YAŞADIKÇA (12 Ocak). Yönetmen: Fred Zinnemann. Oyuncular: Burt Lancaster, Montgomery Clift, Frank Sinatra.

● CAT BALLOU (19 Ocak). Yönetmen: Elliot Silverstein. Oyuncular: Jane Fonda, Lee Marvin.

● YANLIŞ KUTU (25 Ocak). Yönetmen: Bryan Forbes. Oyuncular: John Mills, Michael Caine.

Pazar sabahları (yabancı filmler):

● JAMAICA'DA TAYFUN (14 Ocak). Yönetmen: Alexander Mackendrick. Oyuncular: Anthony Quinn, James Coburn.

● ANZIO (21 Ocak). Yönetmen: Edward Dmytryk. Oyuncular: Robert Mitchum, Peter Falk.

● ZALİM DENİZ (28 Ocak). Yönetmen: Charles Friend. Oyuncular: Jack Hawkins, Donald Sinden.

İzlemenizi öğütlediğimiz 4 film:
DÜĞÜN
AĞIT
CAT BALLOU
JAMAICA'DA TAYFUN

JASON ROBARDS

TELEVİZYONDA "Kapalı Kapılar Ardında Washington" dizisinde Başkan Monckton rolünde izlediğimiz Jason Robards, daha önce de buna benzer bir rolü canlandırmıştı.

Sanatçı, "Başkanın Bütün Adamları" filminde, yine ABD başkenti Washington'daki bir politikacıyı oynamıştı.

Otuz yıllık bir sinema ve tiyatro oyuncusu olan Jason Robards, bu tür filmlerde başarı kazanmasını, politikayla yakından ilgilenmesine ve politikacıları çok iyi tanımasına bağlıyor... Ama artık bu tür rollerden sıkıldığını, eğlenceli dizilerde ve filmlerde yer almak istediğini belirtiyor.

İZLEDİĞİMİZ AMERİKAN DİZİLERİ AMERİKA'DA NE KADAR SEVİLİYOR?

Ekranda izlediğimiz dizilerin çoğu Amerikan yapımı... Geçenlerde Amerika'da yapılan geniş bir soruşturma, dizilerin ne kadar beğenildiğini ortaya çıkardı.

Büyük bir kurumun yaptırdığı soruşturma sonuçlarına göre bizim de izlediğimiz dört dizi, sevilen elli film arasında yer alıyor:

Küçük Ev (5.)
Aşk Gemisi (17.)
Charlie'nin Melekleri (24.)
İhtiyar Delikanlı (36.)

İzlediğimiz öteki Amerikan dizileri dereceye giremedi.

PEMBE PANTER
MİLYARDER

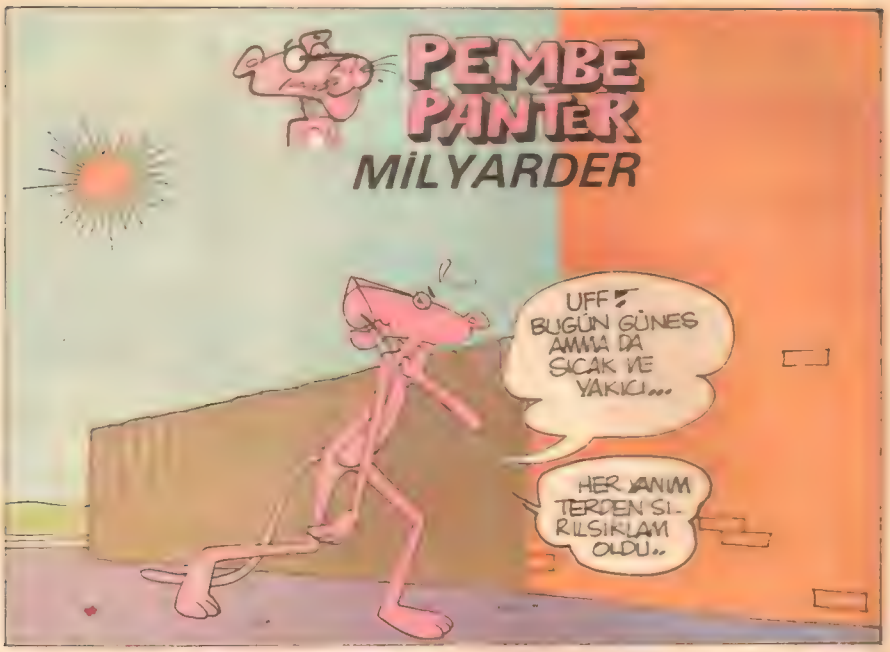

EVET BÖYLE DAHA İYİ...
HEY ŞUNA DA BAKIN.. BEN DE BİR İŞ ARIYORDUM.
OTEL
İŞÇİ ALINACAK
ŞU MASANIN, ORADA DURAN ADAMLARLA KONUŞAYIM.. BELKİ BANA YARDIMCI OLURLAR...
OTELİMİZE HOŞ GELDİNİZ BAYIM...
UMARIM ODANIZI BEĞENİR-SİNİZ...
HIMM
BEN GÜRÜLTÜDEN HİÇ HOŞLANMAM..
ÖRNEĞİN ŞU HAVUZDAN ÇOK GÜ-RÜLTÜ GELİYOR...
HİÇ ÜZÜLMEYİN. BU KATTA KALAN HERKESİ DIŞARI ÇIKARTIRIZ. AYRICA HAVUZU DA BAŞKA YERE TAŞIRIZ..
ŞEY-AMA BU BİRAZ PAHALI OLMAZ MI? YANİ HAVUZU TAŞIMAK..
YARDIMCININ SÖZLERİNE AL-DIRMAYIN SİZ... O DAHA BU İŞE YENİ...
EHEMM EV-EVET DOĞRU...

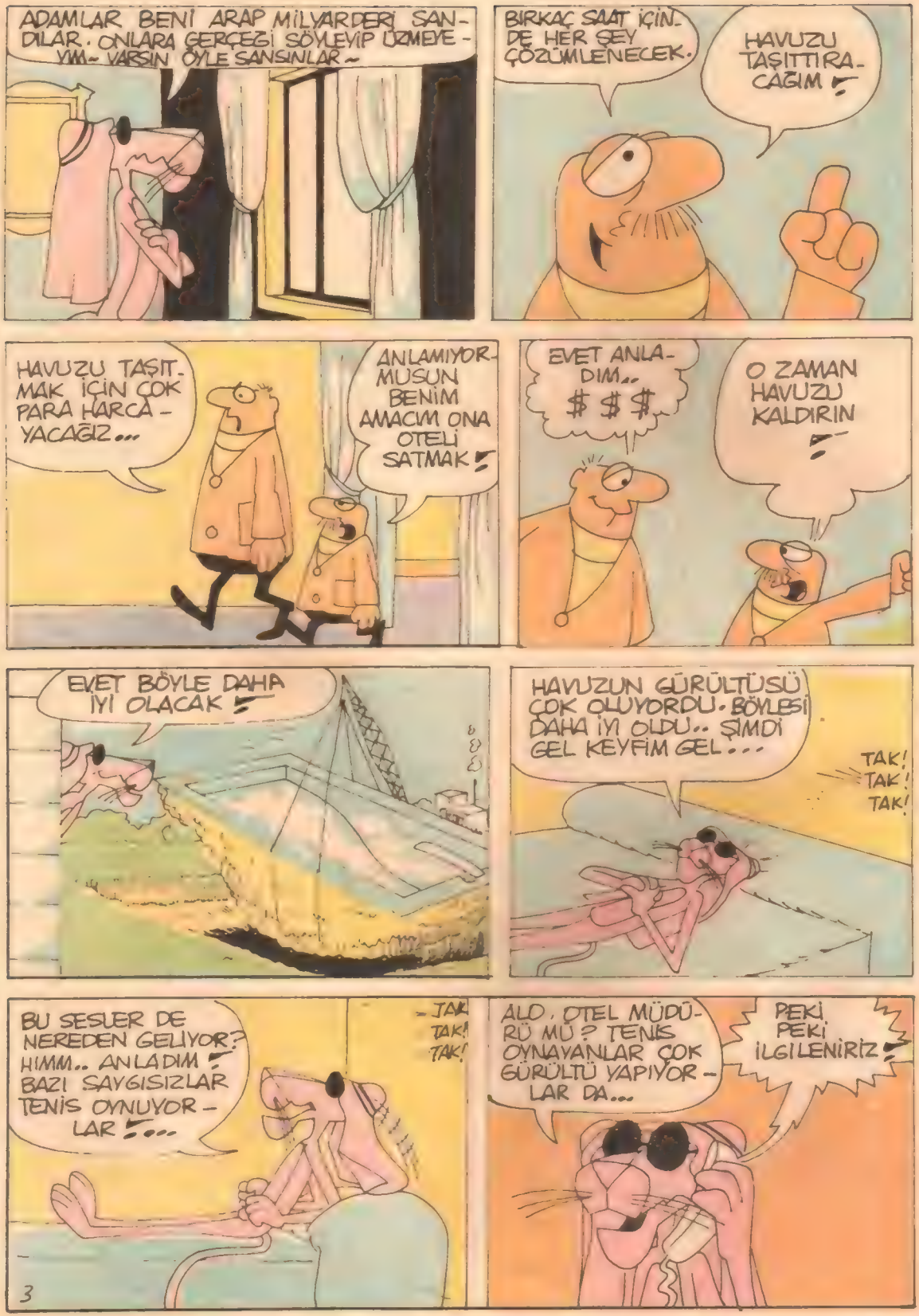
ADAMLAR BENİ ARAP MİLYARDERİ SANDILAR. ONLARA GERÇEĞİ SÖYLEYİP ÜZMEYEYİM~ VARSIN ÖYLE SANSINLAR~
BİRKAÇ SAAT İÇİNDE HER ŞEY ÇÖZÜMLENECEK.
HAVUZU TAŞITTIRACAĞIM!
HAVUZU TAŞITMAK İÇİN ÇOK PARA HARCAYACAĞIZ...
ANLAMIYORMUSUN BENİM AMACIM ONA OTELİ SATMAK!
EVET ANLADIM.. $ $ $
O ZAMAN HAVUZU KALDIRIN!
EVET BÖYLE DAHA İYİ OLACAK!
HAVUZUN GÜRÜLTÜSÜ ÇOK OLUYORDU. BÖYLESİ DAHA İYİ OLDU.. ŞİMDİ GEL KEYFİM GEL...
TAK! TAK! TAK!
BU SESLER DE NEREDEN GELİYOR? HIMM.. ANLADIM! BAZI SAYGISIZLAR TENİS OYNUYORLAR!...
TAK! TAK! TAK!
ALO, OTEL MÜDÜRÜ MÜ? TENİS OYNAYANLAR ÇOK GÜRÜLTÜ YAPIYORLAR DA...
PEKİ PEKİ İLGİLENİRİZ!
3

TENİS OYNAYAN VAR MI?
HI?
HERKESİ ŞİMDİ DIŞARI ATTIK!
CANIM TENİS OYNAMAK İSTİYOR!
HERKESİ BURAYA ÇAĞIR!
BU ARADA BİRAZ İŞ KONUŞALIM. OTELİMİ İKİ MİLYON PAPELE SATMAK İSTİYORUM!
GERÇEK-TEN Mİ? ALACAK KİŞİ İÇİN UCUZ..
AMA BENİM CEBİMDE 1 PAPELDEN FAZLA PARA YOK!
YANİ SEN ZENGİN DEĞİL MİSİN?
HAYIR BEN İŞ ARAMAK İÇİN GELDİM..
DEFOOL!
ACABA BU HAYIR DEMEK Mİ?
OTEL
AMAN BAYILIYORUM! ÇABUK BANA BİR İLAÇ GETİRİN...
İŞE ALINMADIĞIM İÇİN ÇOK SEVİNÇLİYİM.. ÇÜNKÜ BURASI ÇOK GÜRÜLTÜLÜ BİR YER...
AYRICA TENİS OYNA-MAK VE YÜZMEK İÇİN YER DE YOK!...
OTEL
SON
4

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

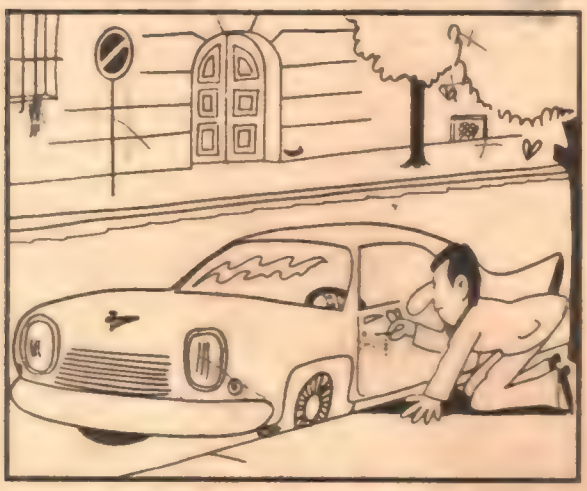

7 BENZER

İki resim arasındaki yedi benzeri bulabilir misiniz?

ESKRİM

Eskrim çok yaygın bir spor olmamakla birlikte, biraz düşünerek numaravla gösterilen kılıç tutuşlarından yanlış olanını bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

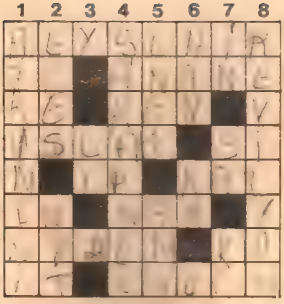

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA

1) Konya'nın bir ilçesi ya da aynı ismi taşıyan gölümüz 2) Bağışlama — Gelenek. 3) (tersi) İlave — Avrupa'da bir akarsu. 4) Üzerine su dökülmüş ya da suya batırılmış olan — Bir nota. 5) Kalın bükülmüş sicim — Bir kümes hayvanı. 6) Genişlik — Ün, şöhret. 7) Bir hastalık adı — (tersi) İlkel bir silah. 8) Köpek — Bir ağaç adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Hastalara ayakta bakılan yer, dispanser. 2) Ege Bölgesinde antik bir yerleşme merkezi — Bütün çizgileri keskin ve aydın görünen. 3) (tersi) Vilayet. 4) Havada patlayıp küçük parçalar saçan top mermisi. 5) (tersi) Asalak bir böcek — Fakat, lakin. 6) Yolcuevi — Kilometrenin kısa yazılışı. 7) Mağara — Bir şart eki — Bir bağlaç. 8) Yeniden gözden geçirme, inceleme.

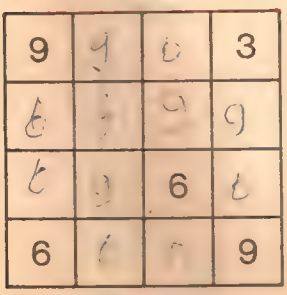

KARELER

Yukarıdaki karelerin içini 9,6 ve 3 rakamlarıyla öyle dolduralım ki, hangi yönden bunları toplarsak toplayalım, 27 sayısını elde edelim?

HARFLER

Bu karmakarışık yazı blokunun içinde kaç harf var. Acaba sıralayabilir misiniz?

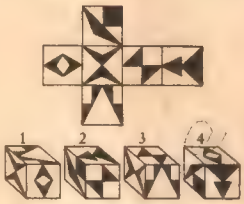

KÜP

Yukarıdaki parça aşağıdaki küplerden birinin açılmış biçimi. Acaba onu bulabilir misiniz?

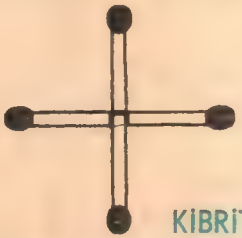

KİBRİTLER

Yukarıda dört kibrit görülüyor. Acaba bu kibritlerden birinin yerini değiştirerek ortaya bir kare çıkartabilir miyiz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

Yukarıdaki harfler arasına gizlenmiş bazı sözcükler var. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan, aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilirler... Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulması sizden..

Saklı Sözcükler: Obi, Lena, Ren, Sen, Kızılırmak, Nil, Amazon, Yeşilırmak, Volga, Don, Fırat, Dicle, Mississipi, Tuna, Aras, Ganj, Seyhan, Ceyhan, Meriç, Zap, Asi, Dinyeper, İndus, Sakarya, Po.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	K	D	İ	N	Y	E	P	E	R	E
2	A	Y	R	A	K	A	S	D	O	N
3	M	I	S	I	S	I	P	I	A	E
4	R	B	L	I	A	A	O	C	G	S
5	I	O	I	N	R	N	P	L	L	N
6	L	E	N	A	I	U	J	E	O	A
7	I	I	S	H	I	T	N	Z	V	H
8	Z	N	Ç	Y	R	Z	A	P	E	Y
9	I	D	I	E	M	M	G	R	S	E
10	K	U	R	C	A	R	A	S	I	S
11	A	S	E	F	K	N	E	R	L	F
12	K	A	M	R	İ	L	I	Ş	E	Y

—Sen ne dersen de. Başka gezegenlerde canlıların yaşadığına inanmıyorum.

YANITLAR

- 7 BENZER: (1) Kaptanın kasketinin önü ile arabanın farının üzerindeki çizgiler. (2) Kaptanın sol kolunun düğmesi ile arabanın farının yanındaki lamba. (3) Pipo içen adamın kasketinin üzerindeki süs ile ağacın yanındaki kelebek. (4) Pipo içen adamın gömleğindeki süs ile sağdaki ağacın yanındaki sinek. (5) Soldaki can simidinin üzerindeki çizgiler ile arabanın farının üzerindeki çizgiler. (6) Kaptanın kasketinin önü ile trafik levhasının işareti. (7) Piponun dumanı ile ağacın yanındaki çizgi.
- 8 FARK: (1) Arabanın sağ arka tekerleği. (2) Kadının gömleğinin alt kısmı. (3) Kadının gömleğinin uzantısı. (4) Kadının şapkasının tüyü. (5) Sağdaki ağacın yan dalı. (6) Soldan ikinci ağacın gövdesindeki kıvrım. (7) Kalkan yukarısında duran kuşun sırtındaki çizgi. (8) Çöp kutusunun yanındaki çimenliğin uzantısı.
- ESKRİM: 2 numaralı tutuş yanlıştır.
- KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Beyşehir. 2) Af — Anane. 3) Ke — Ren. 4) Islak — Si. 5) İp — Kaz. 6) En — Nam. 7) Verem — Ko. 8) It — Ladin

  Yukarıdan aşağıya: 1) Bakımevi 2) Efes — Net. 3) Li. 4) Şarapnel. 5) Enek — Ama. 6) Han — Km. 7) İa — Sa — Ki. 8) Revizyon.
- KARELER:

9	7	6	7
6	3	4	9
6	9	6	6
6	6	6	9

- HARFLER: 14 harf vardır. Bular A E F H O L M N T U V W Y Z.
- KUP 4 numaralı kup yukarıdakinin eşidir.

mektup arkadaşı

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... Bu köşede yayımlayalım.

- TALAT KARAKUŞ: Yaşım 16. Boş zamanlarımda kitap okur, gezer, tiyatroya giderim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Altınşaç Mah. Serpenciler Sok. No: 850 Mamak – ANKARA
- İDİL ÜSTÜN: Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim... Yazışmak istiyorum. Adres: Selvi Sok. Güneş Ap. 2C/1 Kurtuluş – ANKARA
- SAMİ MISIRLIOĞLU: Yaşım 14. Pul, para, sigara kutusu biriktiririm. Dergi okurlarıyla yazışacağım. Adres: Akatlar Mektep Sok. No: 18/A Bakırköy – İSTANBUL
- MUSTAFA APAK: Yaşım 12. Ortaokul öğrencisiyim. Pul biriktiririm. Spor la ilgilenirim. Gezmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Halide Edip Adıvar Cad. Fidan Ap. D.14 Üçyol – İZMİR
- DERYA TAŞCI: Yaşım 15. Şiir yazarım, kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Pul ve kart biriktirirm. Yazışmak istiyorum. Adres: Fatih Cad. Kiler Bakkaliyesi Eliyle YALOVA
- KİBRİTLER

- SÖZCÜK AVCILIĞI: Obi (B—5, düz yukarı), Lena (A—6, düz sağa), Ren (H—11, düz sola), Sen (J—4, düz yukarı), Kızılırmak (A—10, düz yukarı), Nil (C—6, düz yukarı), Amazon (E—10, çapraz yukarı), Yeşilırmak (J—12, düz sola), Volga (I—7, düz yukarı), Don (H—12, düz sağa), Fırat (J—11, çapraz yukarı), Dicle (H—2, düz aşağı), Misisipi (A—3, düz sağa), Tuna (F—7, düz yukarı), Aras (E—10, düz sağa), Ganj (G—9, düz yukarı), Sarırmak (E—3, düz aşağı), Seyhan (J—10, düz yukarı), Menç (C—12, düz yukarı), Zap (F—6, düz sağa), Asi (F—2, çapraz aşağı), Dinyeper (B—1, düz sağa), İndus (B—7, düz aşağı), Sakarya (G—2, düz sola), Po (G—5, düz yukarı), Ceyhan (D—10, düz yukarı).

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ORMAN

Kuşların cıvıltısı
Derenin şırıltısı
Güneşin parıltısı
Baltanın takırtısı

Sincapların evleri
Ayıların inleri
Ormanın güzelliği
Yeşilliği ve sessizliği

Hepsi birbirinden yüce
Meşe, çam, palmiye
Yeşillikler içinde
Bitip tükenmeyen bahçe

JALE EKİNCİ

TÜRKİYE'M

Kentin, köyün, ilinle,
Eşsiz güzelliğinle,
Sen cihanın dilinde
Övülürsün Türkiye'm.

Mavi deniz üç yanı,
Gören der ki: Oya mı?
Aydınlatan dünyamı
Bir cennettir Türkiye'm.

Sendedir gülü bağlar
Yemyeşil çamlı dağlar
Irmaklar çağlayanlar
Benzerin yok Türkiye'm.

Azdır, ne kadar övsem
Dünya güzeli ülkem
Ölsem de ele vermem,
Öz vatanım Türkiye'm.

NAİME VURAL

YENİ YIL

Saya saya geldi yeni yıl
Ne çabuk da geldi
Bize neşe
Bize sevinç getirdi.

1978'den çıkıp
Geldik 1979'a
Ne mutlu bize
Yeni yıl geldi.

RİKA STANİÇ

OKULUM

Canım okulum,
Senden ayrılmak istemem,
Hasta olmak istemem,
Canım okulum.

Sende öğrendim okumayı
yazmayı,
Sende arkadaşlarım var,
Seni nasıl bırakırım,
Canım okulum.

METE YAZICI

GECE

Her taraf kapkaranlık
Sokaklarda kimse yok
Yıldızlar çıkmış artık
Aydede bile bakıyor.

Ağustosböceği şarkısını
söylüyor
Herkes mışıl mışıl uykusuna
dalıyor
Artık herkes uyuyor
Bir tek gökler kalıyor
Çünkü gece oluyor.

ELVAN SÖNMEZ

KİTAPLARIM

Kitaplarım var bilgi dolu
Hepsinin içi sevgi dolu
Fıkra, Masal, Bilmece
Benim kitaplarımda.
Kıymetini bilmeli
Canlı bir varlık gibi
Korumalı kitapları
Benim kitaplarım.

HAKAN CANTINAZ

ÇİÇEKLER

Çiçekleri severim
Her gün bakar beslerim
Benim en sevdiklerim
Gül, karanfil, menekşe.

Gülün doyulmaz görümüne
Karanfilin çeşitli renklerine
Menekşe en güzelidir
Bence bu hep böyledir.

ÖZLEM ACAR

ÇAĞDAŞLIK

İki kedi damda karşılaştı:

— Miyav, miyav dedi birinci kedi.

— Hav hav, diye yanıtladı öteki.

— Bu da ne demek?

— Amma da çağdışı yaratıksın... Hiç değilse bir yabancı dil bilmeyen kaldı mı günümüzde?

YAVUZ EYMEZOĞLU

Dilek Çebeci

HAYVANLAR ANSİKLOPEDİSİ

⑭

AYI

Ayı etçildir. Ayıların çeşitli türlerinin olmasına karşın hepsinin benzer özellikleri vardır. Vücutları kalın bir kürkle kaplıdır. Kuyrukları kısadır. Bacakları kısa ve güçlüdür. Ayılar dörtayak gibi yürürler. Gerçekte çeviktirler. Hızlı koşarlar ve ağaçlara ustalıkla tırmanırlar. Çeşitli hayvanları öldürerek etlerini yerler. Tavşan, sincap, balık, karınca, yemiş, yumurta, ceviz, çok sevdikleri besinlerdendir. Çok gereksindiklerinde ise ot yerler. Balı çok severler.

Ayının gözleri keskin değildir. Duyma ve koku alma organları gelişmiştir. Özellikle ormanlarda, bazıları kuzey kutbunda yaşar. Ayılar kışkırtılmadıkları ya da yavruları tehlikede olmadığı sürece insanlara saldırmazlar.

Alaska, Kanada, Grönland ve Sibirya'da yaşayan kutup ayısı beyazımsıdır. Kutup ayısı yalnızca etle beslenir.

Ayılar eşleriyle kısa bir beraberlikten sonra yalnız yaşayan hayvanlardandır.

dergimizi 650 kuruşa almak ister misiniz?

Abone koşulları
6 aylık : 169 lira
1 yıllık : 338 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 650 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSİNİZ ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

Milliyet
ÇOCUK
mini -poster

EROL
(Fenerbahçe)